

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 477 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

■ Εκατόμβη θυμάτων και
βιβλική καταστροφή

Εκαφαν τη μισή Ελλάδα

ΣΕΛΙΔΕΣ 7-8

**Κυβέρνηση
νεοταξιών
προβοκατόρων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Προεκλογικά
φιλανθρωπικά
βιοηθήματα από
αδιστακτους ψηφοθήρες

**Μακριά από τις
πραγματικές
ανάγκες των
πυρόπληκτων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**ΑΠΟΧΗ
από τις κάλπες
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
στους δρόμους**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Προαναγγελθέν το έγκλημα γνωστοί οι εγκληματίες

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/9: Ημέρα Συνδικάτων για Ειρήνη και αφοπλισμό - ημέρα ενάντια στις πολεμικές δαπάνες, Λιβύη - Αίγυπτος: Ημέρα επανάστασης (1969) - Μαλαισία: Εθνική γιορτή - Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα εργασίας (1894) - Τανζανία: Ημέρα τριάνταν 1/9/1939: Αρχή Β' Παγκοσμίου Πολέμου 1/9/1965: Αυτονόμηση Θιβέτ 1/9/2000: 300 τόνοι πετρελαίου στον Ευβοϊκό μετά από έκρηξη στο "Eurobulker X" 2/9: Βιετνάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1945) 2/9/1945: Λήξη Β' Παγκοσμίου Πολέμου 2/9/1970: Ενέργεια με παραγεμένο αυτοκίνητο στην αμερικανική πρεσβεία (ΠΑΜ - "Οργάνωση Αρης") - Νεκροί Κώστας Τσικουρής και Μαρία-Ελένα Αντσελόνη 2/9/1990: Απόπλους φρεγάτας «Λήμνος» για συμμετοχή στην πολυεθνική δύναμη του κόλπου 3/9: Μονακό: Ημέρα απελευθέρωσης - Κατάρ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 3/9/1843: Πρώτο Ελληνικό Σύνταγμα 3/9/1917: Εκτέλεση Φάνια Καπτάλαν (απόπειρα δολοφονίας Λένιν) 3/9/1919: Δικαίωμα ψήφου στις Ιταλίδες 3/9/1926: Εγκαίνια πρώτης ΔΕΘ 3/9/1938: Δ' Διεθνής (Γενεύη) 3/9/1958: Ιδρυση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων 3/9/1974: Ιδρυση ΠΑΣΟΚ 3/9/1972: Εκρήξεις βομβών "Ομάδας Αρης" (προαύλιο ΓΣΕΕ) 3/9/1969: Θάνατος Ho Chi Minh 4/9/1958: Εφαρμογή κουρέματος με ψιλή των τεντυμπάνους 4/9/2004: Ρωσικές δυνάμεις επιτίθενται για απελευθέρωση ομήρων των Τσετσένων σε σχολείο του Μπεσλάν (Οσετία) - 344 νεκροί 4/9/1971: Εκρήξη βόμβας σε παράθυρο της στρατιωτικής λέσχης (Ρηγιλής) 5/9/1968: Ο Μεγάλος Πέτρος φορολογεί τα μούσια των υπηκόων του 5/9/1887: Θάνατος τελευταίου αρχηγού Σιού (Τρελό Αλογο - 27 χρόνων) 5/9/1944: Εκτέλεση Ηρώς Κωνσταντοπούλου με 49 αγωνιστές (Καισαριανή) 5/9/1967: Δολοφονία Πάντη Χαλκίδη (αστυνομία) για σαμποτάζ στη ΔΕΘ 5/9/1970: Ο Αλιέντε πρώτος σοσιαλιστής πρόεδρος Χιλής 5/9/1972: Σφραγή 11 Ιορδανών αθλητών ("Μαύρος Σεπτέμβρης") 5/9/1977: Απαγωγή Χανς Μάρτιν Σλάγερ (RAF) 5/9/2002: Παράδοση Δημήτρη Κουφοντίνα 5/9/1972: Επίθεση "Ομάδας Αρης" με χειροβομβίδες στο Ε' ΑΤ Αθηνών 6/9: Πλακιστάν: Ημέρα άμυνας - Σουαζιλάνδη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968) 6/9/1972: Σφραγή Σεπτέμβριου - 1100 νεκροί σε 4 μέρες 6/9/1861: Απόπειρα δολοφονίας βασιλισσας Αμαλίας (Δόσιος) 6/9/1941: Ιδρυση ΕΔΕΣ 6/9/1952: Σύμβαση Γενεύης για πνευματικά δικαιώματα 6/9/1959: Ο Ανδρέας Παπανδρέου στην Ελλάδα 7/9: Παγκόσμια Ημέρα κατά Αναλφαβητισμού - Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) 7/9/1813: Καθιέρωση έκφρασης θείος Σαμ για τις ΗΠΑ από λογοπαίγνιο εφημερίδας Τρόι Ποστ (US = Uncle Sam) 7/9/1876: Γέννηση Μάτα Χάρι 7/9/1941: Ιδρυση ΕΑΜ 7/9/1986: Απόπειρα δολοφονίας Αλιέντε από Πατριωτικό Μέτωπο Μανουέλ Ροντρίγκεζ.

● Πάνω που ετοιμάζεσαι να γράψεις «καλό χειμώνα», παγώνουν τα δάχτυλα στο πληκτρολόγιο ●●● Κι ας κοντέψει τους σαράντα βαθμούς η δερμοκρασία ●●● Πάνω που ετοιμάζεσαι να ξεκινήσεις με ατάκες γελοιοποίησης της εκλογικής φάρσας, παγώνει το χαμόγελο στα χείλη ●●● Εξαφανίζεται η παιγνιώδης διάδεση ●●● Ξεχινούνται οι ανάσες των διακοπών ●●● Κακός, ψυχρός κι ανάποδος δα είναι ο χειμώνας ●●● Οπως κακό, ψυχρό κι ανάποδο ήταν το καλοκαίρι που μόλις μας άφησε ●●● Μαύρισε η ψυχή μας ●●● Τόσες ζωές χαμένες, τζάμπα και βερεσέ ●●● Οικολογική καταστροφή που υπονομεύει το μέλλον του τόπου ●●● Κι η κουστωδία των πολιτικάντηδων να προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία ●●● Ή ν' αποφύγει το πολιτικό κόστος ●●● Εξαφανισμένοι όσο η φωτιά κατέρωγε ανθρώπους, χωριά και δάση ●●● Εμφανίστηκαν όταν είχαν να αναγγείλουν μέτρα προεκλογικού χαρακτή-

ρα ●●● 'Η για να στήσουν προβοκάτισες περί «ασύμμετρης απειλής» ●●● Ξεπέρασαν και τη χούντα σε αδίστακτη πολιτική συμπεριφορά ●●● Το μόνο που τους νοιάζει είναι το πολιτικό κόστος ●●● 'Η το πολιτικό κέρδος ●●● Ολους τους ●●● Δεκάρα τσακιστή δεν δίνουν για τη συμφορά των ανθρώπων και για το μέλλον του τόπου ●●● Μόνο για το δικό τους πολιτικό σαρκίο ενδιαφέρονται ●●● Γι' αυτό και έσπευσαν να αναπροσαρμόσουν τα εκλογικά τους σχέδια ●●● Τούτη η εφημερίδα

έχει λειτουργήσει ως μάντης κακών ●●● Ολη η αρδρογραφία μας τον Ιούλη προέβλεπε αυτό που δα γινόταν ●●● Ιωσής όχι στην έκταση που έγινε, αλλά το προέβλεπε ●●● Τα υπόλοιπα τα ανέλαβε ο παράγων «συγκυρία» ●●● Ομως δεν φταίει «η κακή μας μοίρα» ●●● Προδιαγεγραμμένο ήταν το έγκλημα ●●● Τις λεπτομέρειες δεν γνωρίζαμε ●●● Τις μάραμε και πληγωδήκαμε ●●● Τις βίωσαν δραματικά οι πυρόπληκτοι ●●● Κι είναι αυτοί που επέδειξαν πραγματικό ηρωισμό ●●● Αυτοί είναι οι αποζημιώσεις δεν ήταν στο ίδιο ύψος; ●●● Γιατί τότε δεν βρισκόμασταν στο παραπέντε των εκλογών ●●● Πλέον ζητείται αξιοπρέπεια ●●● Και φυσικά αντίσταση ●

◆ Όλα για την κάλπη. Για ψήφους κομματικές και για σταυρούς προσωπικούς. Με τις φωτιές ακόμα να καίνε ανθρώπους, χωριά και δάση, ο Αλογοσκούφης έστελνε κυριακάτικα (για να προλάβει τις εφημερίδες της Δευτέρας) φωτογραφίες από την υπουργική σύσκεψη για την εξειδίκευση των «μέτρων προστασίας των πυρόπληκτων», όπου φαινόταν ο ίδιος να προεδρεύει και οι συνάδελφοί του να τον ακούνε όπως οι μαθητές το δάσκαλο. Και ο Δούκας, εξαφανισμένος από την εποχή που ξέσπασε το σκάνδαλο των ομολόγων, πήρε σβάρνα τηλεοράσεις και ραδιόφωνα (πουρνό-πουρνό τη Δευτέρα), διαφημίζοντας τα «γενναία μέτρα» τα οποία ο ίδιος υπέγραψε ως «καθ' ύλην αρ-

μόδιος».

◆ «Κάποιαν μόνο κάποια δεντρά», δήλωσε ο Βουλγαράκης στην αρχαία Ολυμπία, όταν είχε καεί ολόκληρος ο Κρόνιος Λόφος και όλα τα δάση του περιβάλλονταν τον αρχαιολογικό χώρο, ενώ οι φλόγες είχαν «γλείψει» το μουσείο! Κοντολογίς, την πάτησε, γιατί τον ενημέρωσαν λάθος. Πήγε στην Ολυμπία για να δρέψει δάφνες και βρέθηκε, χωρίς να το καταλάβει, μπροστά σε μια νέα γκάφα! Προηγουμένως, είχε συνεννοηθεί με τα κανάλια για το που θα κάνει τις δηλώσεις, ώστε να αποφύγει τους οργισμένους κατόικους. Κάποιοι, ομως, ήταν και εκεί και τον

πλάκωσαν στα μπινελίκια, ενώ οι μπράβοι του έσπρωχναν τον κόσμο. Ετσι, τα μάζεψε όρον-άρον, σφράγισε τα φιμέ παράθυρα του αυτοκίνητου και την έκανε, δείχνοντας για μια ακόμα φορά τον παχυδερμισμό και τη γαϊδουριά που χαρακτηρίζει τους αστούς πολιτικούς. Και βέβαια, τα κανάλια του έκαναν πλάτες, λογοκρίνοντας τις επίμαχες σκηνές. Οταν ενημερώθηκε για τη γκάφα, ξαναμάζεψε νύχτα τα κανάλια στον φρουρούμενο χώρο του μουσείου και με συνέντευξη Τύπου προσπάθησε να τα μάζεψε. Ήταν, βέβαια, αργά αλλά τα κανάλια του ξαναέκαναν τη χάρη και δεν στάθηκαν στη γκάφα του.

Κάποιοι πολιτικοί προστατεύονται, ακόμα και από τα αντιπολιτευτικά Μέσα.

◆ Δευτέρα, 27 Αυγούστου. Η Ελλάδα καίγεται, η εκατόμβη των νεκρών μεγολώνει, κραυγές αγωνίες έρχονται από περικυλωμένα από φλόγες χωριά, ολλά... κάποιοι συνεχί-

μου έχει τεθεί πολλές φορές αυτή η ερώτηση περί ευθύνης και έχω δηλώσει: Κάθε Ελληνας βουλευτής, πολύ περισσότερο κάθε Ελληνας υπουργός και πρωθυπουργός, αρχηγός αξιωματικής αντιπολίτευσης, οποιοσδήποτε δηλαδή θεσμικός παράγων του τόπου, ορκιζόμενος πίστη στην Πατρίδα και το Σύνταγμα, έχει ήδη αναλάβει την πολιτική ευθύνη για όλη τη διαδικασία του έργου, του ρόλου, του χρόνου όπου βρίσκεται σε αυτή τη θέση.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>Κ>

- Ο Κ.Β. 20 ευρώ
- Ο Τ.Π. 200 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Υπάρχει μια στην κυριολεξία παράλυτη κρατική μηχανή. Υπάρχει μια τελεια ασυνεννοήσια και πλήρες μπάχαλο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Υπάρχει αδυναμία να αντιμετωπιστεί η κατάσταση. Εχουν μαζευτεί εδώ πολλές πυροσβεστικές δυνάμεις και πολίτες που θέλουν να βοηθήσουν ένα πλάνο για να γίνει καταμερισμός και να τους εκμεταλλευθούμε σωστά. Δεν υπάρχει τίποτα στο νομό. Δεν υπάρχει ηλεκτρικό ρεύμα, τη-

λέφων. Οι άνθρωποι ζητούν απεγνωσμένα βοήθεια και λένε ότι δεν είδαν πουσθενά πυροσβεστικό και έχουν σε όλα δίκαιο. Νίκος Χανιάς (Διοικητής Π.Υ. Λεχαινίων)

Από το 1998, όταν ανετέθη η δασοπυρόσβεση στο Πυροσβεστικό Σώμα, μέχρι σήμερα δεν είχε υπάρξει τόσο έγκαιρη και καλή προπαρασκευή για την αντιπαθεροποίηση της χώρας, όταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός, που το υπονομεύει, δεν κατονομάζει τους δράστες;

Αγγελιοφόρος

Είναι τουλάχιστον αφελής (ονόματος όχι ύποπτος) ο ισχυρισμός της κυβέρνησης περί «ασύμμετρης απειλής», στην οποία επιχειρεί να επιρρίψει την ευθύνη για την κατακραυγή.

■ Ήταν χοντρό το πακέτο...

Και ξαφνικά, εκεί που όλες οι πληροφορίες έλεγαν πως η υπόθεση επαναγράφεται διοικήσεις των 280 εκατ. ευρώ οδηγούνταν σε ναυάγιο, η JP Morgan με μια θεματική στροφή υπέγραψε με τις κυβερνητικές διοικήσεις των τεσσάρων ασφαλιστικών ταμείων σύμβαση επαναγράφεις, καταβάλλοντας τους τόκους του δευτέρου τριμήνου της χρονιάς, που φαινόταν να αποτελεί το επίδικο σημείο.

Και μόνο το γεγονός ότι η αμερικανική τράπεζα δέχτηκε να πληρώσει τόκους πιστοποιεί ότι η απάτηση καταβολής των τόκων ήταν νόμιμη και σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη (όπως λένε). Επομένως, οι τόκοι του πρώτου τριμήνου, τους οποίους πλήρωσε το ελληνικό δημόσιο, με ρύθμιση που με διαδικασίες εξηπρέψεις ψήφισε η κυβέρνηση στη Βουλή, είναι ένα δώρο της κυβέρνησης όχι προς τα Ταμεία, όπως παρουσιάστηκε, αλλά προς την JPM, η οποία έπρεπε να πληρώσει και τους τόκους του πρώτου τριμήνου, όπως πλήρωσε αυτούς του δευτέρου.

Οσο για το ερώτημα, γιατί υπανοχώρησε -κυριολεκτικά στο παραπέντε- η αμερικανική τράπεζα και κατέβαλε τους τόκους του δευτέρου τριμήνου, ζήτημα στο οποίο μέχρι και την τελευταία στιγμή εμφανίζόταν ανένδοτη, η απάντηση δεν είναι δύσκολη: ήταν χοντρό το πακέτο. Και αυτό που μέχρι στιγμής έχει πάρει η JPM, που έχει προνομιακή σχέση με το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, και αυτό που θα πάρει μετά της εκλογές, που ευελπιστεί ότι θα δώσουν και πάλι κυβέρνηση ΝΔ (σ' αυτές τις περιπτώσεις οι «κουμφωνίες κυρίων» τηρούνται, διότι γίνονται επί τη βάσει... αμοιβαίου οφέλους).

■ Για τα κουκιά τα κάνεις όλα...

Την... πίκρα, το δάκρυ και τη χολή της γηγείας του Περισσού για το σπάσιμο της συμμαχίας με το ΔΗΚΚΙ και την απώλεια του μοναδικού εκλογικού συμμάχου που είχε, την καταλαβαίνουμε απόλυτα. Τις κατηγορίες ότι «η γηγεία του ΔΗΚΚΙ με δική της ευθύνη υπέκυψε σε δολώματα και πειρασμούς για ανταλλάγματα» δεν τις κατανοήσαμε πλήρως. Δηλαδή, βρισκόταν σε εξέλιξη κάποιο παζάρι του ΔΗΚΚΙ με τον Περισσό και η γηγεία του ΔΗΚΚΙ το εγκατέλειψε ξαφνικά («με δική της ευθύνη») για να τα βρει με τον ΣΥΝ; Ποιο ακριβώς ήταν το περιεχόμενο αυτού του παζαριού, ποια τα δολώματα και ποια τα ανταλλάγματα; Δεν πρέπει να τα μάθουμε και εμείς οι... αδαείς, για να μπορούμε να κρίνουμε αν ευσταθούν οι καταγγελίες;

Επίσης... δεν κατανοούμε τη συμμετοχή του ΔΗΚΚΙ στον ΣΥΡΙΖΑ, κυριολεκτικά στο παραπέντε των εκλογών. Η... απορία μας δεν αφορά το ΔΗΚΚΙ, αλλά τον ΣΥΝ (και τις υπόλοιπες συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ). Τι ακριβώς τους συνδέει με το ΔΗΚΚΙ; Θυμόμαστε -για να σταθούμε μόνο σε ένα σοβαρό ζήτημα πολιτικής- τις κόντρες του ΣΥΝ με το ΔΗΚΚΙ στα λεγόμενα «εθνικά θέματα». Τις καταγγελίες στελεχών του ΣΥΝ για εθνικισμό και λαϊκισμό του ΔΗΚΚΙ. Οταν, όμως, πρόκειται για μερικές χλιδίδες «κουκιά» (για ένα μισό τους εκατό, ρε γαμώτο), τότε οι «αρχές» ξεθωριάζουν, εξαπτιζούνται και η μόνη αρχή που επικρατεί είναι ο οπορτουνισμός της κάλπης. Η καλλιέργεια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού.

Το ματσάκι γίνεται ντέρμπι

Οταν μες στην τούρλα του καλοκαιριού, τον δεκαπενταύγουστο, ο Καραμανλής προκήρυξε αιφνιδιαστικά εκλογές-εξηπρές, παραβλέποντας ακόμα και το ότι στις 16 Σεπτέμβρη υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες η Εθνική Ελλάδας να παίζει στον τελικό του ευρωμπάσκετ, αισφαλώς δεν πίστευε ότι θα αιφνιδιάσει το ΠΑΣΟΚ, αφού οι πάντες περιμέναν εκλογές 23 ή 30 Σεπτέμβρη. Πίστευε ότι σημαντικότερος θα είναι ο προσποθούντας στην προεκλογική περίοδο, θα εκμεταλλευτεί τον αέρα που έχουν η ΝΔ και ο ίδιος προσωπικά και θα φτάσει στις εκλογές μ' αυτόν, χωρίς οι αντίπαλοί του να προλάβουν να αναπτύξουν δύλα τα άπλα τους, όλη την προπαγάνδα τους.

Εκείνη τη στιγμή γνώριζε αισφαλώς το περιεχόμενο του πορίσματος Ζορμπά. Ετρεφε, όμως, ελπίδες ότι αυτό θα παρέμενε κλειδωμένο σε κάποιο συρτάρι. Δε φανταζόταν ότι οι χειρισμοί του Παπαληγούρα και του Κολιοκώστα θα εξόργιζαν τον Ζορμπά, ο οποίος θα διέρρεε μόνος του το πόρισμα. Κι αν ακόμα εξετάστηκε αυτό το ενδεχόμενο, οι επιτελείς του Μαξίμου πρέπει να κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι δεν θα έβλαπτε τόσο την κυβέρνηση. Πρέπει να έκριναν ότι το σκάνδαλο των ομολόγων είχε εξαντλήσει τη φθοροποιό για την κυβέρνηση δυναμική του κι ότι εν πάσῃ περιπτώσει ήταν ελέγχιμη και η ενδεχόμενη ζημιά από τη διαρροή του πορίσματος Ζορμπά. Εκείνο που μέτρησε γι' αυτούς ήταν η γενικότερη συγκυρία. Εκτίμησαν ότι οι παράγοντες αβεβαιότητας για το επόμενο χρονικό διάστημα ήταν πάρα πολλοί και δεν ήθελαν να πάρουν κάποιο ρίσκο.

Εκείνο που σήγουρα δε μπορούσαν να φανταστούν είναι αυτό που ακολούθησε από το πρώτη της 24ης Αυγούστου. Η μεγαλύτερη καταστροφή που γνώρισε η χώρα από καταβολής ελληνικού κράτους εν καιρώ ειρήνης. Μια εκατόμβη θυμάτων και μια βιβλικών διαστάσεων καταστροφή, που μετέτρεψε τη μισή σχεδόν χώρα σε κρανίου τόπο, ενώ ταυτόχρονα κατέδειξε σε όλες τις διαστάσεις τη γύμνια του κρατικού μηχανισμού, την αδιαφορία για ζωές, περιουσίες και περιβάλλον και την παντελή ανικανότητα των αρμόδιων υπουργών και των επιτελών που οι ίδιοι διόρισαν σε κρίσιμα πόστα να διαχειρί-

στούν μια κρίση.

Επί τέσσερις μέρες ολόκληρη η Ελλάδα καθηλωμένη στους τηλεοπτικούς δέκτες παρακολουθούσε συγκλονισμένη τους κατοίκους της Ηλείας, της Μεσσηνίας, της Λακωνίας και της Εύβοιας να προσπαθούν εντελώς αιφοήθητοι να προστατεύσουν όχι τα δάση, αλλά τις καλλιέργειες, τα σπίτια και την ίδια τη ζωή τους. Ακούγε τις κραυγές αγωνίας, εβλεπε την έλλειψη οποιουδήποτε σχεδίου, έβλεπε την κυβέρνηση εντελώς απούσα εικόνα προστατεύσεις, πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν μέσω καύσωνα), ενώ οι ίδιοι επιμελούνταν την εικόνα που θα έδειχναν τα κανάλια να πάζουν το ρόλο του συντονιστή των υπηρεσιών πυρόσβεσης και ποστασίας, αντιταποποιώντας στην περιοχή της Ζοχάρως, στα σχέδια με επιτακτικό τρόπο ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές αντιπαραθέσεις. Οι «ίματζ μέικερ» που έχει προσλάβει το Μαξίμου τον έντυναν πότε σαν εργάτη (με τζιν παντελόνι και πουκάμισο), πότε σαν τεθλιμένο συγγενή (με μαύρο κοστούμι και γραβάτα) και πότε σαν στρατιωτικό επιτελάρχη (με στρατιωτικό τζάκετ εν

Καπιταλισμός

«Με το ανάλογο κέρδος γίνεται το κεφάλαιο θαρραλέο. Με 10% γίνεται σίγουρο και μπορεί να ριχτεί παντού, με 20% ζωηρεύει, με 50% γίνεται θετικά παράτολμο, με 100% ποδοπατάει κάθε ανθρώπινο νόμο, με 300% δεν υπάρχει έγκλημα που να μη ριψοκινδυνεύει να το κάνει, ακόμα και με τον κίνδυνο της καρμανιόλας».

Καρλ Μαρξ

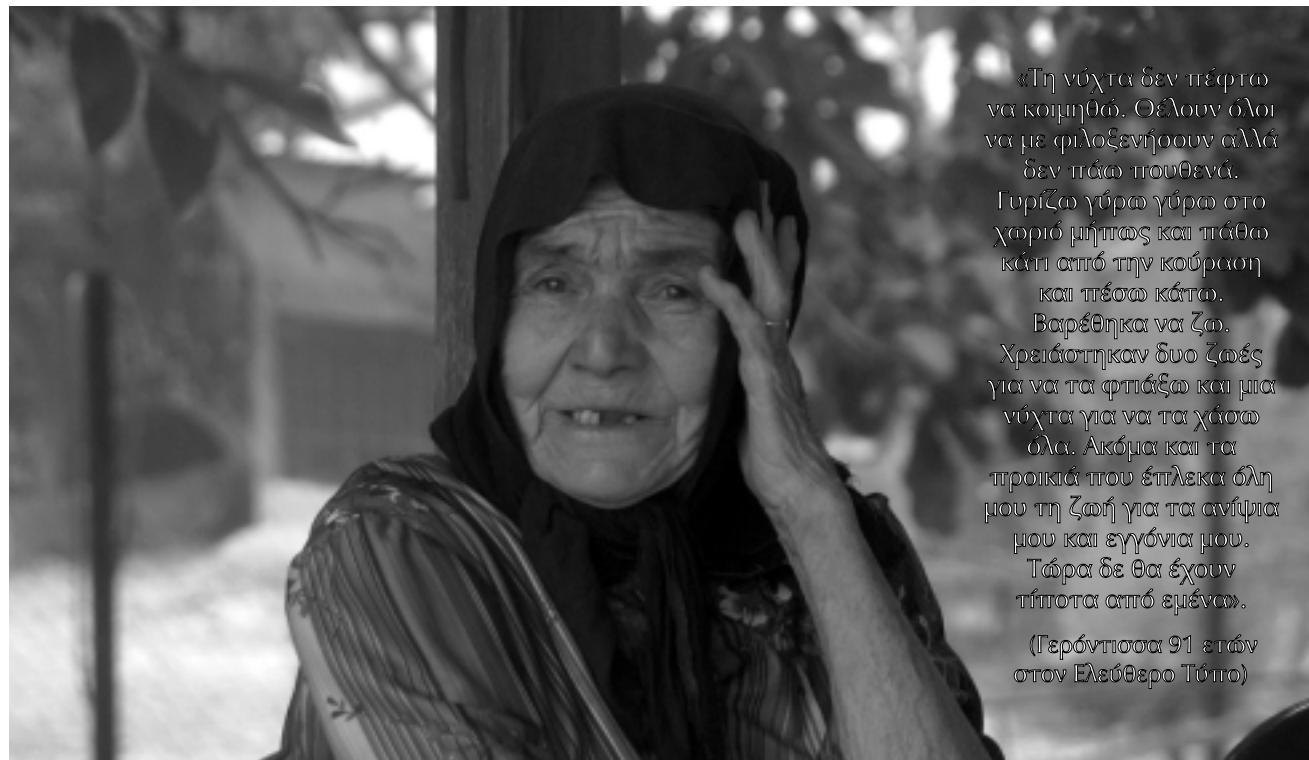
Αν παίρναμε τοις μετρητοίς τις φράσεις που ακούστηκαν περισσότερο τις μέρες που οι πυρκαγιές κατέτρωγαν ανθρώπους, ζώα, σπίτια, δάσος, και καλλιέργειες στην Πελοπόννησο και την Εύβοια, θα αναγορεύαμε τον Καραμανλή στον πολιτικό που πρώτος κατάφερε να εφαρμόσει έμπρακτα τον... αναρχισμό. «Δεν υπάρχει κράτος», «διαλύθηκε το κράτος», άκουγες παντού. Οχι μόνο από τους απελπισμένους πυρόπληκτους, αλλά από όλους.

Φυσικά, κανένα κράτος δεν διαλύθηκε. Απλά, για μια ακόμη φορά, φάνηκε η απόλυτη γύμνια του κρατικού μηχανισμού σ' έναν τομέα κοινωνικής πολιτικής. Κατά τα άλλα, το κράτος ως μηχανισμός καταστολής (όχι των πυρκαγιών, αλλά των εργαζόμενων τάξεων) και ως μηχανισμός αναδιανομής του εθνικού εισοδήματος προς όφελος της κεφαλαιοκρατίας, λειτουργούσε και εξακολουθεί να λειτουργεί κανονικότατα και (δυστυχώς) αποτελεσματικότατα.

Οι αυθόρυμπτες αυτές κραυγές αβανταρίστηκαν από τα ΜΜΕ και ειδικά από τα τηλεοπτικά κανάλια, που ανέλαβαν στα στιβαρά τους χέρια την προπαγανδιστική διαχείριση αυτής της κρίσης. Οι επαγγελματίες δημαγωγοί γνωρίζουν πολύ καλά ότι στη συνείδηση των απλών ανθρώπων του λαού πέντε έχει ένα μεταφυσικό χαρακτήρα και ταυτίζεται με την εκάστοτε κυβέρνηση («το κράτος της Δεξιάς», «το κράτος του ΠΑΣΟΚ» είναι στερεότυπα που ταλανίζουν ακόμα και την - υποτίθεται υποψιασμένη - Αριστερά εδώ και δεκαετίες).

Ομως το κράτος είναι ένα εργαλείο. Μια πολύπλοκη μηχανή. Και η εκάστοτε κυβέρνηση αναλαμβάνει το ρόλο του μηχανοδηγού, με τις ευλογίες του λαού (που προσέρχεται στις κάλπες και την επιλέγει) και με εντολή της κεφαλαιοκρατίας (που υπαγορεύει από το παρασκήνιο την ακολουθητική). Βολεύει, λοιπόν, σε συνθήκες καταστροφών που πλήττουν το λαό, να καναλίζεται η οργή σε κραυγές κατά του κράτους, δηλαδή της κυβέρνησης, για να μένει στο απυράβλητο το σύστημα που υπαγορεύει τη λειτουργία του κράτους: ο καπιταλισμός.

Αν ψάχνουμε πίσω από τα συνεχή περιβαλλοντικά έγκληματα, θα ανακαλύψουμε την ακόρεστη δίψα του κεφαλαίου για υπερέδρο (το μέσο ποσοστό του κέρδους ποτέ δεν αρκούσε στο κεφάλαιο, δεν αρκεί πολύ περισσότερο στο σύγχρονο καπιταλισμό). Αν ψάχνουμε πίσω από την εγκατάλειψη της δασοπροστασίας και πίσω από τη διάλυση του μηχανισμού αντιμετώπισης των πυρκαγιών, που οδήγησαν στο φετινό «έγκλημα των εγκλημάτων», θα ανακαλύψουμε την κερδοσκοπία με τη γη και τη δημοσιονομική πειθαρχία. Δηλαδή, τον καπιταλισμό.

■ Ψηφίστε με να σας...

Το σκέφτηκαν καλά οι προπαγανδιστές του Μαξίμου και έβαλαν τον Καραμανλή να επικαλεστεί ως λόγο για τις πρόωρες εκλογές την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού της επόμενης χρονιάς; Δε λέμε για το «κρίσιμης εδνικής σημασίας δέμα», που δεν υπάρχει (όπως δεν υπήρχε και όλες τις προηγούμενες φορές που κυβερνήσεις το επικαλέστηκαν), αλλά για τα παράγωγα ερωτήματα που προκαλεί αυτό το επιχείρημα. Μια κυβέρνηση που ετοιμάζεται να καταρτίσει έναν φιλολαϊκό προϋπολογισμό δεν έχει ανάγκη να κάνει εκλογές. Καταρτίζει τον προϋπολογισμό, τον ψηφίζει και μετά κάνει εκλογές και τις κερδίζει άνετα. Οταν βαφτίζει έναν προϋπολογισμό «κρίσιμο εδνικό δέμα» και δεν παρουσιάζει καν ένα διάγραμμά του, σημαίνει πως ζητά λευκή επιταγή από τους ψηφοφόρους του. Μπορούμε, λοιπόν, άφοβα να υποστηρίξουμε ότι ο Καραμανλής λέει στους ψηφοφόρους: «Ψηφίστε με για να σας πηδήξω».

■ Γκεμπελικό σχέδιο

Ο πιο «ενσωματωμένος» δημοσιογράφος της σημερινής Δεξιάς έγραψε στη φυλλάδια των Αγγελοπουλαίων (τους οποίους υμείς και γλείφει, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί, παράλληλα με τον Καραμανλή και τους υπουργούς του):

«"Αν επικρατήσει η άποψη ότι παρέλυσε το κράτος δα πληρώσουμε βαρύ κόστος. Άν επικρατήσει η άποψη ότι πρόκειται για εδνική κρίση, ότι δεχτήκαμε επίδεση, τότε οι πολίτες δα συσπειρωδούν γύρω από την ηγεσία της χώρας", σχολίαζε το Σάββατο κορυφαίος υπουργός... Το κρίσιμο τότε δα είναι ποια οργή δα επικρατήσει της άλλης. Η οργή για τους εμπρηστές ή η οργή για την ανικανότητα του κράτους».

Καθαρά τα πράγματα. Η κυβέρνηση έχει κάθε δυνατόν να επικρατήσει η άποψη ότι βρισκόμαστε σε κατάσταση πολέμου, ότι η χώρα δέχεται επίδεση. Γι' αυτό και έβαλε μπροστά ένα γκεμπελικό σχέδιο, επιστρατεύοντας όχι μόνο την Αντιρομποκαταρική, αλλά και τη γνωστή για την παράδοσή της προβοκάτσιες ΕΥΠ (ΚΥΠ). Αν τα μυστικά κυλιόμενα γκάλοπ δείξουν ότι η κυβέρνηση χάνει, δεν θα διστάσουν μπροστά στην οποιαδήποτε προβοκάτσια.

Γιατί βρίσκονται σε κατάσταση πανικού, καδώς σχεδίασαν τα πράγματα για μια άνετη εκλογική επικράτηση και οι απρόβλεπτες εξελίξεις τους δέτουν μπροστά στην απόλυτη αιθεβαιότητα.

Σ. Σ. Η φυλλάδα είναι ο «Έλ. Τύπος», ο δημοσιογράφος ο Μ. Κοτάκης και ο κορυφαίος υπουργός τον οποίο επικαλείται είναι (με πιθανότητα που αγγίζει το 100%) ο προστάτης του Θ. Ρουσόπουλος.

■ Πανικός

Τον πανικό της κυβέρνησης αποκαλύπτει και η εσπεισμένη απόφαση του Καραμανλή να βγάλει τον Ρουσόπουλο από το ψηφοδέλτιο της Απτικής (χαρά ο Δούκας...), να τον βάλει στο Επικρατείας και να τον επαναφέρει στη δέση του κυβερνητικού εκπροσώπου. Προφανώς, ο Αντώναρος κρίθηκε ανεπαρκής για το ρόλο του Γκεμπελίσκου και επιστρατεύθηκε άρον-άρον ο... Γκέμπελς.

Το ρόλο αυτό προσπάθησε φιλότιμα να φέρει σε πέρας ο Ρουσόπουλος στην πρώτη κιόλαις εμφάνισή του μετά την επαναποδέτησή του, σπέρνοντας με μαεστρία φήμες και καλύπτοντας τα περί «ασύμμετρης απειλής» του Πολύδωρα. Ιδού δείγμα λαμπρό του γκεμπελισμού: «Επί 44 υποδέσεων της Πυροσβεστικής έχουν γίνει διαλόγησης από την ΕΛΑΣ έχουν γίνει 18 συλλήψεις. Επί 12 περιπτώσεων της ΕΛΑΣ έχουν γίνει 18 συλλήψεις. Από το σύνολο

■ Ενας ο θεός τους

Μαραδώνιες οι τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές μεταδόσεις από τα μέτωπα της φωτιάς. Ξεκινούσαν το πρώιμο πρωινό στην ανελλιπώς μέχρι το άλλο πρωινό. Σχολιαστές και ρεπόρτερ εναλλάσσονταν στη σκυταλοδρομία, φέρνοντας στην αιθεβαιότητα και τα μάτια μας κραυγές και εικόνες φρίκης, αγωνίας, οργής, απόγνωσης. Περίλυπο το ύφος των σχολιών, λίγες οι παπάρες από τους ρεπόρτερ, λιγότερη από άλλες φορές η αγωνία για το πλάνο. Τους είχε συνεπάρει κι αυτούς το δράμα των ανδρών της υπαίθρου που έδιναν με γενναιότητα τη μάχη της επιβίωσης, εγκαταλειπόμενοι από το κράτος. Δεν έλειπαν, βέβαια, τα γνωστά κλισέ περί εδνικού πένδους, εδνικής καταστροφής και τα παρόμοια. Προπαντός, όμως, δεν έλειπαν οι διαφημιστικές σφήνες. Οι δραματικές μεταδόσεις από τα μέτωπα του ολέθρου διακόπτονταν κατά τακτά χρονικά διαστήματα, για να μεταδοδούν χαρούμενες διαφημίσεις για προϊόντα και υπηρεσίες. Οι καπιταλιστές (βιομήχανοι, έμποροι, διαφημιστές, καναλάρχες) βρήκαν την ευκαιρία. Την ώρα που όλη η Ελλάδα ήταν καδηλωμένη στους ραδιοτηλεοπτικούς δέκτες, αυτοί τη βομβάρδιζαν ανελέητα με διαφημίσεις, έχοντας εξασφαλισμένη δεαματικότητα και ακροαματικότητα. Μάλιστα, σύμφωνα με πληροφορίες, οι καναλάρχες ανέβασαν την ταρίφα για τις διαφημίσεις, εκμεταλλεύομενοι την ευνοϊκή για αυτούς συγκυρία, αφού οι διαφημιστές πίεζαν για περισσότερα σποτ, πιεζόμενοι προφανώς από τους διαφημιζόμενους πελάτες τους. Μια χαρά λειτουργήσει η αλυσίδα. Επιβεβαίωσαν για μια φορά ακόμη ότι οι καπιταλιστές μόνο σε ένα δεό πιστεύουν: το κέρδος. Κι όταν αναφέρονται σε εδνικά ζητήματα, εννοούν μόνο την ταέπη τους.

γριάς που κατηγορείται ότι έβραζε κόλυθα κι έβαλε τη φωτιά στη Ζαχάρω, ενώς γέρου που κατηγορείται για τη φωτιά στο Οίτυλο για λόγους εκδίκησης, ενώς άλλου που καταδίκαστηκε στη Βοιωτία για εμπρησμό εξ αμελείας και τεσσάρων που κατηγορούνται για τη φωτιά στην Εύβοια. Αυτοί συνιστούν την «ασύμμετρη απειλή»;

ΥΓ: Είναι περιπτώ να σημειώσουμε ότι (και) η επαναφορά Ρουσόπουλου στο ρόλο του κυβερνητικού προπαγανδιστή δείχνει πως το μόνο που ενδιαφέρει την κυβέρνηση είναι να κερδίσει τις εκλογές και πως όλα τα υπόλοιπα είναι σκέτη υποκρισία.

■ Τζάκια

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε την Ψαρούδα-Μπενάκη για την ειλικρίνειά της (ή τον κυνισμό της, αν προτιμάτε). Αν και έμπειρη πολιτικός και καθηγήτρια του Δικαίου [τρομάρα της], δεν είχε πρόβλημα να δηλώσει δημόσια, ότι οι διορισμοί υπαλλήλων στη Βουλή γίνονται με κριτήριο το τζάκι από το οποίο πρόσφεται ο προσλαμβανόμενος. Είπε συγκεκριμένα: «Πάζει ρόλο και η οικογενειακή και κοινωνική προέλευση του κάθε προσώπου που βάζουμε στη Βουλή. Και η προέλευσή τους αυτή ήταν μια σοβαρή εγγύηση». Το τελευταίο αφορούσε ερώτημα για τους διορισμούς των τέκνων δικαιοτικών, που όλοι τους... τυχαίνει να συνδέονται με τη σημερινή κυβέρνηση. Ετσι λύθηκαν οι απορίες όσων διεκδίκησαν δέση σε υπηρεσίες της Βουλής παρουσιάζοντας ογκώδη βιογραφικά με μεταπυχιακούς τίτλους, εργασίες και τα παρόμοια. Πού πα', ρε Καραμήτρο, όταν δεν έχεις μπάρμπα στην Κορώνη;

■ Ανάγκη

Είναι βέβαιο ότι ο Καραμανλής είχε αποφασίσει να κάνει εκλογές το Σεπτέμβρη. Δεν τον έπαιρνε άλλο. Γιατί όμως, τόση βιασύνη για τις 16, μέρα που υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να Εθνική Ελλάδας να παίζει στον τελικό του Ευρωμπάσκετ; Ο παράγοντας «πόρισμα Ζορμπά» έπαιξε αναμφισθήτητο το ρόλο του. Φοβούνταν τη διαρροή [που έγινε από τον ίδιο το Ζορμπά, όταν «τα πήρε στο κρανίο» με την αντιμετώπιση που του επεφύλαξαν] και δεν ήθελαν με τίποτα να εμφανιστεί στη Βουλή. Ετσι, έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία, ξεσήκωσαν τον Παπούλια από τα πανηγύρια του Δεκαπενταύγουστου και προκήρυξαν εκλογές για τις 16 Σεπτέμβρη. Οσο για αιφνιδιασμό, κανέναν δεν αιφνιδίασαν. Μιαδυο βδομάδες πριν δεν λένε τίποτα.

■ Κοινωνική πρόκληση

Οι ψηφοδημοκρές ανάγκες της κυβέρνησης την οδήγησαν σε αύξηση κατά 26,6% του εκλογικού επιδόματος στους κάθε είδους μπάτσους. Η είδηση πέρασε στα ψηλά καθώς η ρύθμιση έγινε μες στο κατακαλόκαιρο, όμως, μολονότι το συνολικό κονδύλι δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλο, αυτή η ρύθμιση αποκτά το χαρακτήρα κοινωνικής πρόκλησης. Κάτι που φάνηκε ιδιαίτερα στη διάρκεια του φονικού κύματος των πυρκαγιών, όταν οι κάθε είδους μπάτσοι δεν είχαν καμιά προσφορά και κυκλοφορούσαν καθαροί και απαλάκωτοι μέσα στα οχήματά τους.

■ Δείγμα θαμπρόν

Ο Μαντούβαλος ως πρόσωπο δεν μας απασχολεί. Η «περίπτωση Μαντούβαλου», όμως, είναι χαρακτηριστικό δείγμα του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί το αστικό πολιτικό σύστημα. Ο τύπος αυτός, κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος για το λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα, απειλήσεις ανοιχτά το κόμμα του, ότι δια βγάλει στη φόρα βρομιές διαφόρων. Εδειξε έτοιμος να μεταπηδήσει στο ΛΑΟΣ. Οι απειλές του έπιασαν τόπο. Του έταξαν την κομματική υποψηφιότητα για τη δημαρχία του Πειραιά και, βεβαίως, το «καδάρισμά» του στην εκκρεμούσα ποινική υπόδεση. Κι αυτός δήλωσε ότι παραμένει... απλός στρατιώτης της ΝΔ. Ο Καρατζαφέρης, που ως εκείνη τη στιγμή του έπλεκε δημόσια ύμνους, πληροφορήθηκε το παρασκήνιο και... διμήδηκε να του ζητήσει γραπτή δήλωση ότι δια παραπέδει από βουλευτής του ΛΑΟΣ, αν τυχόν καταδικαστεί!

Γιατί η ΝΔ έσπευσε να κλείσει deal με τον Μαντούβαλο; Προφανώς γιατί οι απειλές του δεν ήταν άσφαιρες. Και επειδή ελέγχει μερικές χλιάδες μανιάτικες ψήφους στον Πειραιά.

Προφανώς οι επικοινωνιολόγοι του Μαξίμου έχουν χάσει τη μπάλα. Άλλις δεν δια γελοιοποιούσαν τον Καραμανλή, τυνοντάς τον με στρατιωτικά ρούχα α'λα Μπους και στήνοντάς τον για «σύσκεψη» στο Πεντάγωνο [που κράπτησε 10 λεπτά, ίσα που να τραβήχτησαν τα πλάνα]. Στρατιωτικό τζάκετ με 40 βαθμούς, πού το είδατε, ρε;

Εκλογές σε δυο βδομάδες και -για να είναι σιλικρινείς- ευτυχώς, για να τελειώσει μια ώρα γρηγορότερα αυτό το πολιτικό πανηγύρι του καπιταλισμού και ν' αρχίσουμε να συζητάμε για την ουσία. Ενα από τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας θα τις κερδίσει και κατά πάσα πιθανότητα θα σηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση, έστω και με ισχνή πλειοψηφία. Αν δεν έχει πλειοψηφία, υπάρχουν σύμμαχοι για να του τη δώσουν. Αν δε γίνει αυτό, υπάρχει το γερμανικό παράδειγμα (αλήθεια, θυμάται κανείς ότι η ιμπεριαλιστική Γερμανία κυβερνάται σταθερότατα από μια αρμονική συνεργασία των δύο «προσώπων εχθρών»). Κι αν δεν γίνει κι αυτό, υπάρχουν νέες εκλογές. Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αιδίξοδα, λένε οι αστοί. Και έχουν δίκιο, υπό την προϋπόθεση ότι ο λαός μένει στο περιθώριο και ενεργεί ως τούσυρμο ψηφοφόρων που επιλέγει ποιοι θα διαχειριστούν τα συμφέροντα του κεφάλαιου.

Είναι σχίζοφρενικό να επιλέγεις ποιοι θα σε τσακίσουν, αλλά αυτή η σχίζοφρενεία

προπάντων δεν πρέπει να υποτιμήσει τη δύναμη που έχει. Ο αντίπαλος δεν είναι τόσο ισχυρός όσο φαίνεται. Ο λαός πρέπει να αποκαλύψει και να βγάλει στην επιφάνεια όλη τη δύναμη που έχει, όσο μπορεί στις 16 Σεπτέμβρη και ακόμα περισσότερο στην πορεία.

Εμείς δεν πετάμε στα σύννεφα, να λέμε ότι ο δικομματισμός πνέει τα λοισθια. Τα λένε αυτοί που είναι έτοιμοι να του δώσουν ανάσα ζωής με κυβέρνησης συμπράξεις. Ο δικομματισμός πρέπει να δεχτεί πλήγμα και να είναι αδύναμος. Αυτό είναι το κυριότερο και το ρεαλιστικό. Δεν είναι πιθανόμε. Εμείς θέλαμε μια λαϊκή κυβέρνηση, δεν είναι εύκολο, αλλά αυτό που μπορεί να γίνει είναι - το ξαναλέμε - μια αδύναμη κυβέρνηση, μια αδύναμη αξιωματική ανπολιτευτική, ισχυρό KKE και ένα κάνημα ανερχόμενο, στην πορεία πλειοψηφικό, που αναμετράται με επιτυχία και επιτυχάνει μια λαϊκή κυβέρνηση» (Ριζοσπάστης, 29/8).

Πολύ καθαρή και πολύ παραστατική η περιγραφή: Ξεχάστε εκείνα τα παλαιο-

γραμμές του συνωστίζονται κάμπτοσες οργανώσεις που βρίσκονται αριστερά του Περισσού. Το ερώτημα πλέον είναι αν βρίσκονται ή βρίσκονται. Διότι, όπως λέει μια λαϊκή παροιμία, «ψ' όποιον δάσκαλο καθήσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις» ή, όπως λέει μια άλλη, «δεῖξε μου το φίλο σου να σου πω πω ποιος είσαι». Εν πάσῃ περιπτώσει, θα παρακαλούσαμε τους (στο παρελθόν τουλάχιστον) ακραστερούς του ΣΥΡΙΖΑ να μας διευκρινίσουν τι ακριβώς εννοούσε στις 29 Αυγούστου ο πρόεδρός τους Αλέκο Αλαβάνος, όταν δήλωνε ότι οι μονοκοματικές κυβερνήσεις παραλαμβάνουν χάσιος και παραδίδουν χάσιος και πως ήρθε η ώρα για κυβερνήσεις συνεργασίας. Επίσης, να μας που ποιοι είναι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ για την Ευρωένωση. Να τους ψηφίσουμε, πάντως, αποκλείεται. Και μόνο στη σκέψη ότι ψηφίζεις ΚΟΕ και βγαίνει βουλευτής ο Πα-

ΑΠΟΧΗ από τις κάλπες ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στους δρόμους

είναι η πεμπτουσία της αστικής δημοκρατίας. Οταν τα πράγματα αρχίζουν να τοποθετούνται σε λογική (δηλαδή ταξική) βάση, τότε τα θεμέλια της αστικής δημοκρατίας αρχίζουν να τρίζουν. Τότε αρχίζουν να διαμορφώνονται όροι εξέλιξης της πολιτικής κρίσης σε επαναστατική κρίση. Θα μας πουν, βέβαια, οι... καλπολάγονοι επαναστάτες (άλλη «αντίφαση σε τοις όροισ» αυτή), ότι αυτά δεν είναι του παρόντος, αλλά του μέλλοντος. Θα τους απαντήσουμε με τους γνωστούς στίχους του Μαριακαόφσκι για το μέλλον που ποτέ δεν έρχεται μόνον του, αλλά χρειάζεται να βάλεις πλάτη, χρειάζεται να προετοιμάσεις τους όρους του στο παρόν.

Δικομματισμό, βέβαια, δεν ψηφίζουμε εμείς οι αριστεροί (αν και δεν είναι τόσο μακρινή η εποχή που οι «πούροι» του Περισσού μιλούσαν για το «άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων», προσθέτοντας τα δικά τους «κουκιά», μ' αυτά του ΠΑΣΟΚ). Πρέπει, όμως, να ψηφίσουμε κάπιο αριστερό κόμμα. Η Αλέκα Παπαρήγα, γενική γραμματέας και ιδεολογικός εγκέφαλος του Περισσού, μας είπε με απλά κατανοητά λόγια γιατί πρέπει να ψηφίσουμε KKE, σε συνέντευξή της στις 28 Αυγούστου:

«Το αστικό πολιτικό σύστημα με πις πλάτες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ έχει λύσεις. Ο λαός πρέπει να κάνει την επόμενη κυβέρνηση και την επόμενη αξιωματική αντιπολίτευση να τρέψουν. Δυστυχώς, απ' αυτήν την εκλογική μάχη δεν μπορεί να βγει λαϊκή κυβέρνηση και δεν είναι εύκολο στις παρούσες συνθήκες, αλλά μπορεί να ανοίξει μια πόρτα που να βλέπει στο βάθος ο λαός τη λαϊκή κυβέρνηση. Ο λαός δεν πρέπει να παραιτηθεί από τα δικαιώματά του και

μαρξιστικά περί επαναστάσεων, με τις οποίες η εργατι

■ Εκατόμβη θυμάτων και βιβλική καταστροφή

Εκαφαν τη μισή Ελλάδα

Με την εκατόμβη των θυμάτων και τις ανυπολόγιστες καταστροφές νωπές ακόμη στα μάτια μας, συγκρατούμαστε να μην ξεκινήσουμε αυτό το αφιέρωμα μ'ένα ακατάσχετο υψηλόγο γ' αυτούς που είναι υπεύθυνοι για τον άλεθρο (με πρώτη την κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά όχι μόνο αυτή). Αποφασίσαμε να αποφύγουμε κάθε «χρωματισμό» στα όσα έχουμε να παραθέσουμε. Νομίζουμε ότι δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα στα όσα ακούστηκαν και γράφτηκαν (έστω κι αν πολλά απ' αυτά ήταν υποκριτικά). Είναι καλύτερα να βάλουμε στην άκρη κάθε συναισθηματισμό και να μιλήσουμε ψυχρά. Γιατί μετά το σοκ που υποστήκαμε όλοι, έχει σημασία να σκεφτούμε. Να σκεφτούμε και να βγάλουμε συμπεράσματα. Άλλως, ο πόνος θα περάσει, η οργή θα καταλογιάσει και αυτή η τραγωδία θα μπει δίπλα στις άλλες του παρελθόντος (πιο πρόσφατη αυτή του «Σαμίνα»), χωρίς να αφήσει το παραμικρό από όποιη κοινωνικής χρησιμότητας.

Παραιτήσεις υπουργών, ανάληψη ευθύνης από την κυβέρνηση, μια συγνώμη έστω προς τους συγγενείς των νεκρών και προς εκείνους που είδαν τη ζωή τους να καταστρέφεται μέσα σ'ένα τετραήμερο δεν περιμέναμε. Ευθέα και φιλότιμο είναι ιδιότητες εν πλήρῃ ανεπαρκεία στον αστικό πολιτικό κόσμο. Ειδικά όταν βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο. Με την ίδια λύση που ο αρρότης προσπαθεί να σώσει το σπίτι του από τη φωτιά προσπαθεί και ο πολιτικός του αστικού κόμματος να βγει στον αφρό, να περιορίσει το πολιτικό κόστος, να βγάλει πολιτική υπεραξία. Γι' αυτούς ο λαός είναι εκλογική πελατεία και οι συμφορές του είναι υλικό για προπαγάνδα. Καλύτερα όμως είστι. Μας βοηθούν να βγάλουμε συμπεράσματα. Βοηθούν να φύγουν κάποιες τομές από τα μάτια.

Τέτοιον καταστροφικό απολογισμό είχε να απογράψει η Πελοπόννησος από την εποχή της εισβολής του Ιμπραήμ. Τότε όμως είχε πόλεμο... Και να ήταν μόνο η Ηλεία, η Μεσσηνία και η Λακωνία. Προσθέστε την Αχαΐα και την Κορινθία που κάηκαν τον Ιούλιο. Προσθέστε την Εύβοια. Προσθέστε το Πήλιο, την Πάρνηθα, την Πεντέλη και δεκάδες άλλες περιοχές σε όλη τη χώρα.

✓ 64 νεκροί σ'ένα τριήμερο και υποψία ότι ο μακάβριος κατάλογος θα μεγαλώσει κι άλλο, καθώς υπάρχουν ήδη μερικοί ογκούσμενοι.

✓ Σχεδόν 2 εκατομμύρια στρέμματα καμένες εκτάσεις. Τα μισά περίπου δάση, τα υπόλοιπα καλλιέργειες. Ελιές, αμπελιά, οπωροφόρα, ακτινίδια, κηπευτικά κ.λπ. κ.λπ.

✓ Χιλιάδες αγνοούμενοι, χώρια τα μελίσσια και χώρια τα ζώα της άγριας πανίδας.

✓ Δεκάδες χωριά καμένα (πάνω από 1.000 σπίτια μόνο στην Ηλεία), χώρια η καταστροφή στάθλων, αποθηκών, γεωργικών μηχανημάτων.

✓ Τεράστιες καταστροφές σε δημόσιες και ιδιωτικές υποδομές.

Τις μέρες της φωτιάς ο κόσμος ύψωνε τα χέρια στον ουρανό και παρακαλούσε να βρέξει (οι χριστέμποροι οργάνωσαν και λιτανείες, συνεισφέροντας με τα δικά τους μέσα στην επιχείρηση κατευνασμού). Από δω και πέρα θα κάνει το ίδιο παρακαλώντας να μη βρέξει. Γιατί με μια καταρρακτώδη βροχή ολόκληροι οικισμοί θα βρεθούν στη θάλασσα. Θυμίζουμε ότι η Ηλεία είχε και πριν το μεγαλύτερο ποσοστό κατολισθήσεων σε όλη τη χώρα. Θυμίζουμε ακόμα ότι μέσα από τη Ζαχάρω περνάει ρέμα.

Υπάρχουν, βέβαια, και εκείνοι που τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση και ήδη ετοιμάζουν τα σχέδιά τους. Γιατί μετά την καταστροφή έρχεται η ανοικοδόμηση. Θα χρειαστούν οικοδομικά υλικά, θα χρειαστούν γεωργοκτηνοτροφικά εφόδια, εργαλεία και μηχανήματα, θα χρειαστεί χρήμα (γιατί αυτά που μοιράζει προεκλογικά η κυβέρνηση κι αυτά που θα δοθούν ως αποζημιώσεις μετεκλογικά δε φτάνουν ούτε για ζήτω).

Βιομήχανοι, τραπεζίτες, έμποροι, φυτωριούχοι, εισαγωγείς και συντροφία, όλοι αυτοί που τώρα κάνουν τζάμπα διαφήμιση με φιλανθρωπικές δωρεές, θα είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι από την καταστροφή. Οπως πάντα.

Ο αγροτικός φτωχόκοσμος θα πληρώσει και πάλι. Κάποιοι δε θ' αντέξουν στην άνιση μάχη (βοηθά και η νέα ΚΑΠ σ' αυτό). Το ξεκλήρισμα θα επιταχυνθεί. Οσο για τους εργαζόμενους των πόλεων, ας ετοιμάζονται για τους νέους φόρους (μετά τις εκλογές) και για... πιτάμενα οπωροκηπευτικά.

■ Προαναγγελθέν το έγκλημα

Αμέσως μετά την πυρκαγιά της Πάρνηθας, σε εκτεταμένη αρθρογραφία που απλώθηκε σε όλα τα φύλλα μας του Ιούλη, αναφερθήκαμε αναλυτικά σε όλους τους παράγοντες που καίνε κάθε χρόνο τα δάση, που έκαψαν την Πάρνηθα, την Αχαΐα, την Κορινθία, το Πήλιο και που θα έκαγαν σύγιουρα και όλες περιοχές. Δεν φανταζόμασταν, βέβαια, αυτό που έγινε το τετραήμερο 24-27 Αυγούστου, αλλά και δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη. Το **τυχαίο** γεγονός της σύμπτωσης των κατάλληλων καιρικών συνθηκών (προηγηθείσα ξηρασία, υψηλή θερμοκρασία, υψηλή σχετική υγρασία, θυελλώδεις άνεμοι) λειτούργησε σαν καταλύτης και επέτρεψε να εκδηλωθεί η **νομοτελεία**. Η νομοτελεία της καταστροφικής εξελίξης κάθε πυρκαγιάς που εκδηλώνεται σε δασική έκταση, όταν δεν υπάρχει ουσιαστική δασοπροστασία και στα δυο της σκέλη: πρόδηλη και καταστολή.

Τα περί «օργανωμένου σχεδίου εμπρησμών» και στις δυο εκδοχές του (είτε στην κυβερνητική με την «ασύμμετρη απειλή» είτε σ' αυτή του Περισσού με τα «օργανωμένα συμφέροντα») βοηθούν την κυβέρνηση να κρύψει το γεγονός ότι νομοτελειακά θα φτάνομε κάποια στιγμή σε τέτοια καταστροφή. Τα περί «ασύμμετρης απειλής» είναι γελοία σε ότι αφορά τις πυρκαγιές και παρουσιάζουν μόνο πολιτικό ενδιαφέρον (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 9). Τα περί οργανωμένων συμφερόντων περιέχουν δύση αλήθειας, όμως παραβλέπουν μια σειρά άλλα σημαντικά ζητήματα και βοηθούν την κυβέρνηση στην προπαγάνδα της («όταν έχεις να αντιμετωπίσεις τόσους εμπρησμούς, δε μπορείς να κάνεις τίποτα»). Εμπρησμός για λόγους οικοπεδοφρογικούς ή καπιταλιστικής αξιοποίησης δασικής γης γίνονταν, γίνονται και θα γίνονται. Και ενθαρρύνονται από την πάγια πολιτική που ακολουθούν εδώ και δεκαετίες όλες ανεξαίρετα οι αστικές κυβερνήσεις, αλλά και από την έλλειψη δασοπροστασίας και πως η κυβέρνηση τους έκοψε τη φόρα. Εχουμε αποκαλύψει το σκάνδαλο των υδατοδεξαμενών (επί ΠΑΣΟΚ) και την εγκατάλειψη αυτού του σχεδίου, στη συνέχεια, από τη ΝΔ, επειδή -όπως είπε ο... ειδήμων Ε. Μπασιάκος- οι υδατοδεξαμενές δεν είναι απαραίτητες για τη δασοπροστασία. Τι ειρωνία! Τούτες τις μέρες ακούσαμε και διαβάσαμε τις τοποθετήσεις ειδικών (με πανεπιστημιακούς τίτλους), που μιλούσαν για την ανάγκη να υπάρχουν υδατοδεξαμενές σε επίκαιρα σημεία των δασικών όγκων, προκειμένου να παίρνουν νερό τα ελικόπτερα αλλά και τα οχήματα, για να μην αναγκάζονται να αφήνουν για πολύ χρόνο το έργο της πυρσοβεσης, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα η προηγούμενη επέμβαση τους να καθίσταται στο μεταξύ άχρηστη.

Οι πυρκαγιές είναι μέσα στον κύκλο της ζωής στα μεσογειακά δάση. Εκείνοι που έχουν να κάνουν οι χώρες που ενδιαφέρονται για την προστασία των δασών είναι να ελέγχουν αυτό το φαινόμενο. Να τιθασεύουν τις καταστροφικές πτλευρές του. Αυτό μπορεί να γίνει με μια ολοκληρωμένη πολιτική δασοπροστασίας. Πολιτική πρόληψης, για να μην εκδηλώνονται δασικές πυρκαγιές, και πολιτική καταστολής, ώστε να περιορίζονται αποφασιστικά οι καταστροφικές συνέπειες τους. Η απουσία πρόληψης έχει ως συνέπεια την εκδήλωση πυρκαγιών από ασήμαντες αφορμές και την εξελίξη τους με καταστροφικό τρόπο. Η απου-

σία αποτελεσματικής καταστολής έχει ως συνέπεια την αύξηση της καταστροφικότητας κάθε δασικής πυρκαγιάς, ειδικά σε καιρικές συνθήκες που κάνουν εξ αντικειμένου δύσκολο το έργο της καταστολής. Μια δασική πυρκαγιά μπορεί να ξεσπάσει ακόμα και από ένα πετεταμένο μπουκάλι, που λειτουργεί σαν κάποια πτρούπα. Από τις σπίτια που πετούν οι ακαθάριστοι πυλώνες της ΔΕΗ, που διατρέχουν τα δάσους και τα δασικά που γωρίζουν τα του δάσους και των δασικών πυρκαγιών καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο: οι δασολόγοι. Να πουν τη γνώμη τους, βρει αδερφέ, για τα αίτια των πυρκαγιών και για τα αίτια αυτής της πρωτοφανούς καταστροφής. Κι έχουν πάρα πολλά να πουν, όπως διαπιστώσαμε από το δικό μας ρεπορτάζ (θα το διαπιστώσετε κι εσείς παρακάτω). Αυτές οι αλήθειες, όμως, δεν συμφέρουν. Στα κανάλια και τις φυλλάδες χρειάζονται κραυγές και παπαριές, για να ελέγχουν αυτοί το παιχνίδι της ενημέρωσης, για να μη μπορεί ο κόσμος να βγάλει άκρη. Κι όμως, οι δασολόγοι ως κλάδος είναι αυτοί που χρόνια δίνουν έναν όνιστο αγώνα για την προστασία των δασών, αντιμετωπίζοντας όχι μόνο την αδιαφορία αλλά και τη λοιδορία των αστών πολιτικών (πλέον πρόσφατο παράδειγμα ο Γ. Σουφλιάς, όπως δίπλα σε προηγούμενο φύλλο). Ακόμα και δασολόγοι οπαδοί της

Κυβέρνηση νεοταξιών προβοκατόρων

Κυριακή βράδυ. Ενας-ένας οι υπουργοί που εξέρχονται από το Μαξίμου ψιθυρίζουν στ' αυτή κολλητών τους δημοσιογράφων (που ξέρουν ότι θα τηρήσουν το off the record), ότι η υπό τον πρωθυπουργό σύσκεψη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χώρα δέχεται «ασύμμετρη απειλή». Το χαλί έχει στρωθεί και όταν βγαίνει ο Πολύδωρας το ερώτημα τίθεται ευθέως. Ευθεία είναι και η απάντηση: «Μπορούμε να πούμε ότι πρόκειται πράγματι περί ασύμμετρης απειλής».

Λίγη ώρα αργότερα, τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης στα τηλεοπτικά κανάλια (που μεταδίδουν σε 24ωρη βάση τις εξελίξεις από τα μέωπτα των πυρκαγιών) πιάνουν δουλειά. Αρχίζουν να μιλούν για «αποκλειστικές πληροφορίες», σύμφωνα με τις οποίες μπαίνουν στο παχινδί ο στρατός (!), η Αντιτρομοκρατική και η ΕΥΠ, για στοιχεία, αποδείξεις και λοιπά. Οι τηλεαστέρες που διευθύνουν τα πάνελ είτε αιφνιδιάζονται είτε γουστάρουν αυτό το παχινδί και το αβαντάρουν. Μέχρι που γίνεται η πρώτη αποκάλυψη: ο δήμαρχος Χολαργού διαψεύδεται στον αέρα από το συνάδελφό του της Αγίας Παρασκευής. Δεν βρέθηκε κανένας εμπρηστικός μηχανισμός, παραδέχεται ο δεύτερος. Μέχρι και «συγνώμες» ακούστηκαν στα τηλεπαράθυρα, όταν κάποιοι συνειδητοποίησαν ότι έπαιξαν το παχινδί της κυβέρνησης (είναι και προεκλογική περίοδος, υπάρχει και η γραμμή των καναλαρχών και οι προσωπικές πολιτικές τοποθετήσεις).

Τη Δευτέρα η κυβερνητική προβοκάτορια αρχίζει να ξεφουστώνει ή μάλλον να παίρνει άλλη μορφή. Ο αντιπολιτεύμενος Τύπος δεν τοιμπάει και καταγγέλλει την κυβέρνηση για επικίνδυνο παχινδί. Δεν τοιμπάει και η αντιπολίτευση. Ο Γιωργάκης κάνει μια από τις πιο έξυπνες δηλώσεις του (γραμμένη προφανέστατα διά χειρός λαϊώτη). Αντιδρούν επίσης Παπαγήγα και Αλαβάνος, αν και ο Περισσός εξακολουθεί να μιλάει μονόπλευρα για «օργανωμένο σχέδιο εμπρηστών», αγνώντας όλες τις άλλες σοβαρές πτυχές του θέματος. Το πιο σοβαρό επιχείρημα που ακούγεται ευρύτατα είναι απλούστατο και ακαταμάχητο: αν η κυβέρνηση είχε στοιχεία για «ασύμμετρη απειλή», δηλαδή για πόλεμο τύπου 11ης Σεπτέμβρη, θα ενημέρωνε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων, όπως συνηθίζεται από τη μεταπολίτευση και δω. Ομως, οι δηλώσεις Πολύδωρα έγιναν χωρίς να έχει προηγηθεί καμιά ενημέρωση. Τη Δευτέρα ο Καραμανλής πήγε εσπευσμένα στο πρεδρικό μεγάρο (ή μήτως κλήθηκε από τον Παπούλια, για να τον προειδοποιήσει ότι το έχει παρατραβήσει); ενώ ο Ρουσόπουλος απέρριψε τις προτάσεις για συνάντηση των πολιτικών αρχηγών, που υποβλήθηκαν εκ νέου από Παπανδρέου και Αλαβάνο («όποιος θέλει ας ζητήσει συνάντηση με τον Καραμανλή» ήταν το μήνυμά του, με το οποίο «τα είπε άλλα»).

«Κρύος» έδειξε ακόμα και ο δεξιός Τύπος. Οι αρθρογράφοι του υπεδεικνύουν έμμεσα στην κυβέρνηση να τα μαζέψει, γιατί χρειάζεται μεν η προ-

βοκάτσια και η κινδυνολογία, αλλά όχι σε τέτοιο βαθμό. Άλλωστε, υπάρχει και ο τουρισμός και αλίμονο αν στη διεθνή τουριστική αγορά περνούσε η άποψη ότι η Ελλάδα δέχεται χτυπήματα από την Αλ-Κάιντα (ή άλλη απροσδιόριστη «τρομοκρατική» οργάνωση) με δεκάδες νεκρούς. Αυτό τον κίνδυνο, όμως, δεν τον απέφυγαν. Το CNN, πιστό στο αμερικανικό δόγμα να ανακαλύπτει παντού «ασύμμετρης απειλές» (για να οργανώνονται τα κράτη σε βάση «αντιτρομοκρατικού συναγερμού»), οργάνωσε στην ιστοσελίδα του, μια από τις πιο πολυδιαβασμένες παγκοσμίως, δημοψήφισμα με το ερώτημα αν η Ελλάδα δέχτηκε τρομοκρατική επίθεση και η πλειοψηφία απάντησε θετικά! Το γεγονός δεν το άφησε ανεκεντάλευτο ο Λαλιώτης, που έβαλε τον Ραγκούση να κάνει άλλη μια καλομελετημένη δήλωση, με target group τους επιχειρηματίες και τους απασχολούμενους του τουρισμού. Ανάλογου ύφους καταγγελία έβγαλε και η ελεγχόμενη από την ΠΑΣΚΕ Ομοσπονδία των εργαζόμενων σε τουρισμό και επιποτισμό, η οποία διανεμήθηκε από το γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ.

Δευτέρα μεσημέρι άρχισε να τα μαζεύει ο Πολύδωρας, ορίζοντας, με το γνωστό σπαρταριστό τρόπο του, που δίνει τροφή στους επιθεωρησιογράφους, την «ασύμμετρη απειλή» ως εξής: «Πρώτα είναι ο καιρός, δεύτερος ο βλακώδης εμπρησμός εξ αμελείας,

τρίτος ο αυτενεργών πυρομανής και τέταρτος είναι το οργανωμένο σχέδιο από το κακοποιό στοιχείο. Και τα τέσσερα ισχύουν». Εβαλε, δηλαδή, και άλλες πινελιές στον καμβά, συνεχίζοντας με γελοιότητες για τον... «στρατηγό άνεμο». Το απόγευμα της ίδιας μέρας προσπάθησε να τα μαζέψει και ο Ρουσόπουλος. Ομως, ούτε τον Πολύδωρα οποδοκίμασε, ούτε τα περί «ασύμμετρης απειλής» πήρε πίσω. Απλά, ακολούθησε την τακτική Γκέμπελς (βλέπε παρακάτω), στρέφοντας την προσοχή περισσότερο σε εσωτερικό παρά σε εξωτερικό εχθρό.

Το σχέδιο δεν ήταν του Πολύδωρα. Αυτός υποχρεώθηκε και πάλι να «εκτίσει ποινήν», όπως λέει. Δηλαδή, να ρίξει στην πιάτσα τη χοντρή παπάρα, για να μετρήσουν αντιδράσεις και να έχουν τη δυνατότητα οι άλλοι να κάνουν διορθωτικές κινήσεις. Το σχέδιο εκπονήθηκε στο Μαξίμου και το βράδυ της Κυριακής δόθηκε εντολή να το υποστηρίξει όλος ο κυβερνητικός μηχανισμός. Πρώτος ο Καραμανλής, από το Σάββατο ακόμα (όταν βγήκε με σκούρο κοστούμι και γραβάτα, υποκρινόμενος τον τεθλιμένο συγγενή των αδικοχαμένων νεκρών), δήλωσε ότι τόσες πυρκαγιές δεν μπορεί να ξέσπασαν τυχαία, αφήνοντας τον υπαινιγμό να δουλέψει μόνος του (βοηθούμενος και από το μηχανισμό προπαγάνδας της ΝΔ). Το πρώιμη της Κυριακής, Αλογοσκούφης και Πολύδωρας υπέ-

γραφούν κοινή υπουργική απόφαση επικήρυξης των εμπρηστών, που αρχίζει ως εξής: «Προκηρύσσουμε χρηματική αμοιβή υπέρ οποιουδήποτε προσώπου παράσχει, σε αρμόδια Αρχή, στοιχεία και πληροφορίες που θα οδηγήσουν στην αποκάλυψη και σύλληψη μελών εγκληματικής οργάνωσης που επιδιώκει τη διάπραξη εμπρησμών σε δάση». Χωρίς κανένα στοιχείο, προεξόφλησαν την ύπαρξη «εγκληματικής οργάνωσης» που επιδιώκει τη διάπραξη εμπρησμών σε δάση. Η γραμμή της Καραμανλής για τις οργανώσεις που πολιτικά αποκαλούνται «τρομοκρατικές». Την ίδια μέρα, ο Καραμανλής φόρεσε αμπέχων της αεροπορίας (με καύσωνα κοντά στους 40 βαθμούς!) σε στυλ Μπους και πήγε στο Πεντάγωνο, τάχαμο για σύσκεψη με το επιτελείο. Η επόκευψη κράτησε ένα δεκάλεπτο (για να τραβήξουν οι κάμερες)! Το ίδιο έκανε τη Δευτέρα επισκεπτόμενος για κάνα εικοσάλεπτο το στρατηγείο του Πολύδωρα, με την παρουσία των ηγετών της ΕΛΑΣ και της ΕΥΠ! Ο συμβολισμός ήταν προφανής: Στρατός, Αστυνομία και ΕΥΠ θα μας σώσουν από την «ασύμμετρη απειλή»!

Την ίδια μέρα, ο ιθύνων νους της Αντιτρομοκρατικής, ο πολύπλογκτος εισαγγελέας Δ. Παπαγγελόπουλος, παρήγγειλε στην Αντιτρομοκρατική τη διενέργεια επείγουσας προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου να διερευνηθεί «εάν τα εγκλήματα των εμπρησμών που τελέστηκαν στη χώρα το θέρος του 2007 υπάγονται στις περιπτώσεις των τρομοκρατικών πράξεων, όπως τις ορίζει ο Πονικός Κώδικας! Καθαρό παχινδί τρομολογικής προπαγάνδας από ένα πιστό σκυλάκι της κυβέρνησης.

Με άλλα λόγια, από τη μια τάχα συμμάζευν τις δηλώσεις του Πολύδωρα και από την άλλη έκαναν ότι μπορούσαν για να απλώσουν την τρομούστερία. Χωρίς καμιά ένδειξη, χωρίς κανένα στοιχείο, με μοναδικούς συλληφθέντες κάποιους γεροσαργότες και κάποια πιτσιρίκια! Μιλάμε για αδί-

■ Αίσχος!

Την πολιτική αγγύλωση του Περισσού, που μιλάει μόνο για «οργανωμένο σχέδιο εμπρηστών», παραβλέποντας την εγκληματική πολιτική εγκαταλειψης της δασοπροστασίας και ειρωνεύμενος τα στελέχη του ΣΥΝ που εμφανίζονται καλύτερα ενημερωμένα και με πιο σφαιρική προσέγγιση, μπορούμε να την κατανοήσουμε. Πώς να κατανοήσουμε, όμως, τη στάση κορυφαίου και πολύτευρου στελέχους, του Σπύρου Χαλβατζή, που όταν ρωτήθηκε το βράδυ της Τρίτης, συμμετέχοντας σε πάνελ του ΑΝΤ-1, για την τοποθέτηση της Μπακογιάνη περί αντιεξουσιαστών που καίνε τα δάση, απάντησε πως το κόρμα του έχει καταγγείλει πως μέσα στις ομάδες που «καίνε τα μαγαζιά» συμμετέχουν και πράκτορες υπηρεσιών; Το μένος τους ενάντια σε καθετί που ξεπερνά την αστική νομιμότητα τους οδηγεί σε ρόλο κοινού προβοκάτορα (ή αβαντάδορου της κυβερνητικής προβοκάτοις), στάση που απέφυγε να κρατήσει ακόμα και η Αντιτρομοκρατική!

οτακτούς προβοκάτορες, που με την πολιτική τους κατέκαψαν τη μισή Ελλάδα και σκότωσαν τόσους ανθρώπους και προσπαθούν να κατασκευάσουν έναν αύριο εχθρό, για να αποσύρουν τις δικές τους ευθύνες, να τρομοκρατήσουν το λαό και να τον οδηγήσουν σε συσπείρωση γύρω τους (με προστάτες τα πιο σκοτεινά τμήματα των μηχανισμών καταστολής), ώστε νε κερδίσουν τις εκλογές. Η γραμμή του Καραμανλή προς τους υπουργούς του υπήρξε σαφής: βρείτε ή κατασκευάστε στοιχεία για να «παίξει» και αυτή η εκδοχή στην προεκλογική αρένα. Γ' αυτή η εκδοχή στην προεκλογική αρένα. Γ' αυτή η εκδοχή στην προεκλογική αρένα. Γ' αυτή η εκδοχή σ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ευθύνη, γιατί τέτοιες ενέργειες δεν είναι κοινωνικά αποδεκτές! Μονά-ζυγός του προβοκάτορα. Στοιχεία δεν έχουμε, γιατί δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη, αλλά αυτοί καίνε τα δάσος, σας το λέω εγώ! Πριν ακόμη βάλει μπροστά τη μηχανή της προβοκάτσιας ο Καραμανλής, βγήκε σε μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι ο Νίκητας Κακλαμάνης και δήλωσε ότι οι φωτιές στην Πελοπόννησο μπήκαν από τρομοκράτες! Την περασμένη Τρίτη και ενώ η κυβέρνηση (υποτίθεται ότι) προσπαθούσε να «φιλέψει» τη δήλωση Πολύδωρα (φορτώνοντας στον «αγγαρέιαν κάμνοντα» Βύρωνα την ευθύνη), το «Εθνος» φιλοξενούσε συνέντευξη της πρωθιέρειας της αμερικανοδουλείας Ντόρας Μπακογιάννη που με τον γνωστό μητσοτακέικο τρόπο αναλέμβανε την υποστήριξη του Πολύδωρα παρουσιάζοντας μια βελτιωμένη βερσιόν: «Αναφέρεστε σε ασύμμετρες απελές και σας απαντώ ευθέως: Ως ασύμμετρη απειλή προσδιορίζεται εκείνη η οποία μπορεί με ελάχιστα μέσα να προκαλέσει τεράστια καταστροφή. Η μεγαλύτερη απειλή που αντιμετωπίζουμε είναι οι παρενέργειες της κλιματικής αλλαγής, οι οποίες δημιουργούν ένα εύφλεκτο περιβάλλον. Σε αυτό το πλαίσιο δρα ο ανθρώπινος παράγοντας, είτε πρόκειται για ανθρώπες- απλή αμελεία είτε για την απληστία των οικοπεδοφάγων και κάθε λογής καταπατητών. Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε και εκείνους οι οποίοι θελουν την αποδόμηση του κράτους και θεωρούν ότι μπορούν να καίνε ένα δάσος και να διακινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές με την ίδια ευκολία που κάψανε τα μαγαζιά των Αθηναίων ή ακόμα τον Αγνωστό Στρατιώτη. Απομένει στη Δικαιούνη να διερευνήσει κάθε περίπτωση ξεχωριστά. Είναι θέμα της για όλους μας οι ένοχοι να βρεθούν και να τιμωρηθούν».

Την ίδια μέρα, όλες οι εφημερίδες φιλοξενούσαν δηλώσεις αξιωματικών της Αντιτρομοκρατικής, που καλούσαν την κυβέρνηση να μην ανακατεύει τον αντιεξουσιαστικό χώρο, προφανώς επειδή οι ασφαλίτες δεν γουστάρουν ξεφτίλικι. Αντιγράφουμε από τη δεξιά «Καθημερινή»: «Υψηλόβαθμοι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής με δηλώσεις τους στην "Κ" εμφανίστηκαν επιφυλακτικοί απέναντι στο ενδέχομενο οι εμπρησμοί να είναι έργο τρομοκρατών, ενώ διευκρίσαν ότι η Αντιτρομοκρατική είχε και κατά το παρελθόν (και στις φωτιές της Πάρνηθας και της Πεντέλης) εμπλακεί στις έρευνες για υποθέσεις εμπρησμών, δίχως να σημαίνει ότι υπήρχαν υπόνοιες ή στοιχεία για δράση τρομοκρατών. Είναι αξιοσημείωτο ότι τα ίδια τα στελέχη της Αντιτρομοκρατικής "ακύρωσαν" τα ούτως ή άλλως αδύ-

ναμα σενάρια για πιθανή εμπλοκή αντιεξουσιαστών στο μπαράζ εμπρησμών, τονίζοντας ότι "η αγάπη για το περιβάλλον αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της ιδεολογίας τους"».

Όμως, αυτό δεν ππόησε καθόλου τη Μπακογιάννη, που επτανέλαβε τα ίδια σε ραδιοφωνική συνέντευξη της («Φλαζ»), ούτε τον Ρουσόπουλο, που κάλυψε πλήρως την υπουργό Εξωτερικών το απόγευμα, προτείνοντας στους δημοσιογράφους να... ξεστραβώθουν διαβάζοντας τη συνέντευξη τους. Η κυβερνητική απόφαση να παίξει μέχρι το τέλος το παιχνίδι της προβοκάτσιας φάνηκε και από ένα άλλο περιστατικό, που κατέλαβε μεγάλο μέρος της συνέντευξης Ρουσόπουλου. Αρκετοί συντάκτες αντιπολιτευόμενων μέσων τον βομβάρδισαν με ερωτήσεις σχετικά με το βίντεο με τους υποτιθέμενους εμπρηστές του Υμηττού, κατηγορώντας τον ευθέως για παραπληροφόρηση. Κι αυτός, σαν να μην τρέχει τίποτα, επέμενε να λέει πως δεν μηλησε για δράστες, αλλά για ενδείξεις που μελετώνται από τις ανακριτικές αρχές. Ενώ 24 ώρες πριν δήλωνε στον ίδιο χώρο και στους διοικούς ανθρώπους, ότι προβλήθηκε «ένα εραστεχικό βίντεο που προβάλλει δύο πρόσωπα στον Υμηττό που βάζουν φωτιά. Φωτιά η οποία εξερράγη αμέσως». Οταν ρωτήθηκε, αν έχει «ενδείξεις, βεβαιότητα ή υπόθεση ότι αυτοί που έχουν συλληφθεί είναι οπαδοί ή στελέχη κάποιου κόμματος», το γύρισε στο καλαματιανό απαντώντας ότι «Η προανακριτική διαδικασία, όπως ξέρετε, είναι μυστική. Δεν μπορώ να γνωρίζω κάτι τέτοιο».

Δεν πρέπει να αποκλείσουμε, λοιπόν, αναβάθμιση της προβοκάτσιας, πέρασμα από την προπταγάνδα στην πράξη (για να ενισχυθεί η προπταγάνδα) με κάποια από τις γνωστές σκευωρίες (η κόρη του Μητσοτάκη έρει καλά πώς οργάνωνε ο μπαμπάκας της κάτι τέτοια). Δεν αποκλείται να μπλέξουν ακόμα και κανέναν ανθρωπάκο στα βρόμικα σχέδιά τους. Για παράδειγμα, την Τετάρτη το πρωί έγινε γνωστό ότι συνελήφθη κάποιος Ιρακινός με την κατηγορία ότι προσπάθησε να βάλει φωτιά σε χόρτα σε κάποιο όλοσ στο Περιστέρι και οι μπάτσοι διοχέτευαν στα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ, ότι έχει βάλει και άλλες φωτιές, μάλλον και μία στην Πελοπόννησο! Καταλαβαίνετε τι συνειρμούς παράγει η εθνικότητα του συλληφθέντα και τι κύματα ρατσισμού μπορεί να ξεσηκώσει. Μπορεί ο άνθρωπος να είναι απλώς το πρόσφορο θύμια.

Γ' αυτό η νεοταξίτικη προβοκάτσια πρέπει να αντιμετωπιστεί με καταγγελία και επαγρύπνηση.

■ Προεκλογικά φιλανθρωπικά βιοηθήματα από αδίστακτους ψηφοθήρες

Μακριά από τις πραγματικές ανάγκες των πυρόπληκτων

Μέχρι και τις 24 Αυγούστου, οι πυρόπληκτοι (το ίδιο ίσχυε και για τους σεισμόπληκτους ή τους πλημμυρόπληκτους) έπαιρναν ως κρατική βιοηθήματα 600 ευρώ για αποζημιώση οικοσκευής και άμεσα έξοδα επισκευής κατοικιών. Για να εισπράξουν αυτά τα λεφτά έπρεπε να περάσουν από ένα γραφειοκρατικό κυκεώνα, που λειτουργείσει αποθαρρυντικά για πολλούς.

Μετά τις τελευταίες φονικές και καταστροφικές πυρκαγιές, το πρώτο βιοήθημα ανέβηκε στα 3.000 ευρώ (αύξηση 400%) και το δεύτερο στα 10.000 ευρώ (αύξηση 67%). Παράλληλα, ανακοινώθηκε (βγήκε και ο ίδιος ο Καραμανλής και το είπε, αφού το είχαν ανακοινώσει δύο φορές οι πυροσπάθεις της ΝΔ και επί των πυρόπληκτων. Θέλει να ποντάρει η κυβέρνηση; Πού ποντάρει η κυβέρνηση;

Πού ποντάρει η κυβέρνηση; Ποντάρει στη λογική του μικρότερου κακού, που κυριαρχεί στην εργαζόμενη κοινωνία τα τελευταία χρόνια, η οποία επιδεικνύει μια παθητική στάση. Είναι ένα είδος ομηρίας που προσπαθεί να εφαρμόσει η κυβέρνηση της ΝΔ και επί των πυρόπληκτων. Θέλει να πρωτανεύσει η σκέψη (που είμαστε σήμεροι ότι τη δουλεύουν οι κομματάρχες της δεξιάς στις πυρόπληκτες πε-

παρελθόν. Πάνω απ' όλα, όμως, τίθεται ένα τεράστιο ζήτημα αξιοπρέπειας. Η κυβερνητική συμπεριφορά θυμίζει το «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι να γιάνει». Προσπαθεί ν' αγοράσει ψήφους μοιράζοντας τριχλιαρά και δεκαχιλιαρά. Και επιδιένται σε μια προκλητική προεκλογική προπαγάνδα, λες και ο Καραμανλής με τους υπουργούς του μοιράζουν λεφτά από την τσέπη τους ή λες και τα πήραν από τους καπιταλιστές και τα μοιράζουν στους πυρόπληκτους.

Στο e-mail της εφημερίδας έφτασαν μέσα σε τρεις μέρες περισσότερα από 60 δελτία Τύπου από τα υπουργεία που με οποιονδήποτε τρόπο συμμετέχουν στην επιχείρηση εξαγοράς ψήφων. Ο ίδιος ο Καραμανλής οργανώνει δυο φιέστες την ημέρα σε υπουργεία, για να τους συστήσει τάχα να είναι προσεκτικοί, να είναι γρήγοροι, να παραμείσουν τον γραφειοκρατισμό κ.λπ. Λες και έγινε ένα ταξίδι στο χρόνο και στον τόπο και βρεθήκαμε ξαφνικά σε άλλη χώρα, σε άλλη εποχή. Λες και δεν υπήρξαν άλλες φυσικές καταστροφές στη θητεία αυτής της κυβέρνησης και δεν θυμόμαστε τι έγινε, πως συμπεριφέρθηκαν στους πληγέντες (οι πλημμυρόπληκτοι των δυο προηγούμενων χειμώνων ακόμα περιμένουν τις αποζημώσεις).

■ Χωρίς μέληπον

Η κυβέρνηση, όμως, δεν έμεινε μόνο στα βιοηθήματα των 3.000 και 10.000 για τις άμεσες ανάγκες και την οικοσκευή, που όπως είπαμε είναι ψίχουλα, μακριά από τις πρωτιαπικές ανάγκες των πυρόπληκτων. Ήταν υποχρεωμένη να απαντήσει και στο πρόβλημα της κατεστραμμένης γεωργίας και κτηνοτροφίας. Δίπλα, λοιπόν, στα φιλανθρωπικά βιοηθήματα προστέθηκαν και οι προπληρωμένες μέσω ταμειακής διευκόλυνσης, με βάση μια απλή αιτηση-υπεύθυνη δήλωση προς την ΕΛΓΑ (Ελληνικές Γεωργικές Ασφαλίσεις), που θα συμψηφιστούν με τα ποσά που θα δικαιούνται τελικά οι πυρόπληκτοι γεωργίκες και κτηνοτρόφοι (μετά τους ελέγχους). Αυτά τα λεφτά δεν άρχισαν να μοιράζονται ακόμα. Θα περάσουν μερικές μέρες, θα φτάσουμε πιο κοντά στις εκλογές και θα δούμε τις νέες ουρές των αγροτών στα γκισέ των τραπέζων, για να πάρουν τις προκαταβολές των αποζημώσεων. Δε μπορεί η προπαγάνδα να τελειώσει μέσα σε μια βδομάδα. Πρέπει να απλωθεί σε όλο το χρόνο μέχρι τις εκλογές.

Κοντά στο βασιλικό, όμως, ποτίστηκε και η γλάστρα. Η ανακοίνωση που εξέδωσε το υπουργείο Γεωργίας για τις προκαταβολές αναφέρει: «Οι πληρωμές αυτές αφορούν τις ζημιές του 2007. Το ίδιο ισχύει και για όσες εκκρεμούν από την Επιτροπή της ΕΕ προγραμμάτων

περιπτεύει να πούμε ότι σε σχέση με τις ανάγκες μιας οικογένειας που έχαισε το βίο της τα βιοηθήματα αυτά είναι... χάντρες και καθρεφτάκια. Για τον ίδιο α

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Τέρμα οι συμηώσεις, "φτάνει πια με τα ασήμαντα νησιά και τις γαλάζιες αιδρίες" που έλεγε κι ο Μανόλης Αναγγωστάκης (αν μου ζητηθεί μπορώ να αιτιολογήσω την άρνηση). Αντικυνωνικά εφεξής, οριστικά. Ενάντια στην κακοήθη νεολασία της κοινωνίας που εξαιπλώθηκε και την μετέτρεψε σε κυνωνία, καταβροχθίζοντας αξίες, συντροφικότητα, αλληλεγγύη και αγώνες. Με όπλο το σαρκασμό ενάντια στο σκαμό, χέρι χέρι [όχι με τον Καρατζαφέρη] για να πάρει πόδι το κάθε βόδι, η κάθε μονάχους μονάχους κι η κάθε μαριέτα μαριονέτα, να πάνε αλλού οι μεταλλαγμένες και μη κλώσες για να επωάζουν τα αβγά του φιδιού.

Επιστρέψαμε λοιπόν.

Με τις ελληνικές εφημερίδες να διαφημίζουν περισσότερο κι από τις αδερφές αμερικανικές το πολύκροτο οικολογικό βιβλίο του Αλ Γκορ, λόγος που μας εξανάγκασε να τις χρησιμοποιούμε περισσότερο στο μπάρμπεκιου. Στο δικό μας μπάρμπεκιου, γιατί υπάρχει και το δικό τους. Αυτό που στήδηκε πάνω στην ώρα [αντιγράφω τις εκ του περισσού συνομωσιολογίες, που τις δημιάται μόνο όταν πρόκειται για την αριστερά] για να ψήσει το πόρισμα του *Zorbas the Greek* και λοιπά κοψίδια. Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα στα κάρβουνα! Κι από 17/9 όλα και στη σούβλα. Θα κάνουμε ανάσταση, ξεχάστε την επανάσταση μιας κι οι εμπρηστικοί μηχανισμοί απέκτησαν νέα χρησικότητα. Και υποσκελίστηκαν τα παλιά. Τι καίει περισσότερο, ένα χωριό ή ένα υπουργείο στις φλόγες; Να καίγονται δασικές ή βασικές εκτάσεις; Δέντρα ή ATM; Και υπεράνω όλων το μέγα ερώτημα: "Πώς νοιώθετε;" Το ερώτημα προς τους πυρόπληκτους, όλους εμάς δηλαδόν που πήραν φωτιά τα μπατζάκια κι ο κώλος μας εδώ και πολλά χρόνια και παρ' όλα αυτά δεν βλέπουμε φως πουδενά. Μόνο καπνούς κι ας απαγορεύεται πια παντού το κάπνισμα. "Τι περιμένουμε;" είναι ένα άλλο καλό ερώτημα, αλλά σίγουρα δεν πειρίνενομες απόκριση. Ολα σκατά, που λέει κι ο Ζημάκος. Πού είσαι ρε Ρομάνο Πρόντι, εσύ που πριν τρεις δεκαετίες συμμετείχες σε πνευματική συγκέντρωση και βρήκες πού έκρυβαν τον Άλντο Μόρο οι Ερυθρές Ταξιαρχίες! Πού είσαι να μας βρεις τους εμπρηστές, πριν τον μαύρο Σεπτέμβριο...

Λοιπόν, δα σε ξανάβω στους μπαζέδες μεδαύριο [τρεις του Σεπτέμβρη], αλλά στις 17/9 δεν πρόκειται να γυρίσει καμιά σελίδα, μην ακούτε τις ονειροφαντασίες του Giorgakis. Τα έμαδες τα νέα πατέρα; Ο σελιδοδείκτης έχει καρφωθεί στο βιβλίο της ιστορίας [ποιας έκτης δημοτικού ρε:] κι αν δεν πηδήξουμε μερικά φύλλα σκίζοντάς τα, θα μας πηδήξουν εκείνα μαζί με την ιστορία ολάκερη! Βέβαια, υπάρχει κι η λύση της Αλέκας και του Αλέκου, δε λέω. Να δυναμώσουμε την "αριστερά" με συμπληρώματα διαίσθητροφής ώστε να κάνει τη διαφθορά. Γούστα είναι αυτά, άλλοι αρέσκονται να τους μαστιγώνουν, δεν μας πέφτει λόγος.

Μαυρίσαμε συντρόφια. Μαυρίσαμε στις παραλίες με τα bitch bar [σκυλομάρ] και τις ντους μουσικές που δημιύζουν πρετοιμασία ανδρωποδυσίας [και αυτό είναι εν τέλει]. Κοινώντας τα τορνευτά οπίσθια της πλανεύτρας σεξουαλικής [;) εξουσίας. Αυτά που καθυποτάσσουν τα ένστικτα των απανταχού πεινασμένων που δημιούργησε η σεξουαλική επανάσταση, νόδο τέκνο του μητρώου κώλου και μεγάλου γεννήτορα κωλό-παιδων που λέγεται καπιταλισμός. Και ο οποίος ενίστε, αν δεν του μπει η πατροπαράδοτη φραγή, αφοδεύει επί δίκαιων και αδίκων εξισώνοντας δύτες και δύματα, γάτες και εργάτες, βλήματα και προβλήματα. Δημιουργώντας κυτταρίτιδα σε κάθε νεοπλασματικό κύπαρο της κυνωνίας, λίγο πριν τον καρκίνο. Με ωροσκόπιο Σκορπιό, την Αφροδίτη στο Σείριο (are you serious?) και τον Δία στα ραχίδια μας.

Στην δεκαετία του '70 το σύστημα εγκλώβιζε τους νέους στα πανεπιστήμια. Τώρα περάσαμε σε νέους τρόπους απομάκρυνσης από την αγορά εργασίας και παραμονής στη δυσχέρεια. Να δυμίσουμε ότι στην Ιταλία τα πανεπιστήμια αποκαλούνταν τότε "χώρος παρακρίσματος", από το κίνημα. Σήμερα έτσι αποκαλούνται τα ολοήμερα σχολεία – parking που απαλλάσσουν τους γονείς από την μέριμνα, ώστε να επιδοδούν στην τροφοσύλλογή, δραστηριότητα που για την πλειονότητα – όχι χωρίς δική της ευδύνη – έμεινε απαράλλακτη από την εποχή των σπηλαίων.

Πού νοιμίζετε πως βρίσκονται αυτή την ώρα τα αδώνα δύματα του κυνωνικού πολέμου, αν όχι στα πόστα τους; Στον καναπέ, στην τηλεόραση, στα φαστ φουστ, στις φρούδες ελπίδες και στις λεπίδες της χαμοζώής. Οι homo consumens, τα αιώνια βιζανιάρικα κατά τον μαρξιζόντα Erich Fromm, καταναλώνουν και συνωδούνται για ν' αποδειχθεί ότι υπάρχουν. Και στο περιθώριο μια χουφτά λεβέντες, να σπαράσσονται στα μετερίζια και να καπηγορούνται μετά από τους ΑμΕΑ αριστερούς ότι δεν αφουγκράζονται τον κυνωνικό σφυγμό. Δε γαλέγω...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufisa@eksegersi.gr

ΑΠΟΧΗ από τις κάλπες

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στους δρόμους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ραδείγματα συγκέντρωσης μερικών δεκάδων χιλιάδων ψήφων, που δεν σηματοδότησαν απολύτως τίποτα σε επίπεδο κοινωνικού κινήματος.

Η πρωτοφανής καταστροφή των τελευταίων ημερών του Αυγούστου ενεπλάκη στην προεκλογική περίοδο. Ειδικά στις πυρόπληκτες περιοχές ακούστηκαν κραυγές για μαζική αποχή και άκυρο. Σύγουρα πρόκειται για μια πρωτόλεια αντίδραση, συναισθηματικά φορτισμένη. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και μια υγιής αντίδραση. Δεν έχει φασιστικά χαρακτηριστικά, όπως δεν έχει και επαναστατικά χαρακτηριστικά. Δείχνει, όμως, μια αποστροφή προς το πολιτικό σκηνικό, ένα μπούχτισμα, μια σγανάκτηση. Περιέχει μια βάση για την ανάπτυξη της επαναστατικής ζύμωσης. Η βάση είναι η εμπειρία και η αυθόρυμη διάθεση. Η επαναστατική ζύμωση πρέπει να προσθέσει τη γνώση. Να βρεθεί στο ίδιο μήκος κύματος με την αυθόρυμη αυτή διάθεση, να γενικεύσει όχι μόνο τη συγκεκριμένη εμπειρία αλλά όλες τις εμπειρίες που έχει κάθε εργαζόμενος και κάθε νέος και να δείξει το δρόμο για να βαθύνει η ρήξη με το σύστημα, τους θεσμούς και τους μηχανισμούς του.

Ο Περισσός είναι η πρώτη πολιτική δύναμη που έπιασε το μήνυμα αυτής της αυθόρυμης λαϊκής τάσης και με προσεκτικό τρόπο εκστρατεύει εναντίον της. «Απευθυνόμαστε σε όλους εκείνους που, λόγω της δίκαιης οιγανάκτησης, κάτω από τη συγκινησιακή φόρτωση των ημερών, δηλώνουν ότι οι εκλογές δεν έχουν ενδιαφέρον. Αυτή η εκτίμηση, που ελπίζουμε ότι είναι προσωρινή, βολεύει πολύ τόσο τη ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ, που προτιμούν ένα λευκό και άκυρο, την αποχή από μια ψήφο -

σαφή καταδίκη τους», έλεγε η Παπαρήγα στη συνέντευξη που προαναφέρθηκε. Αρθρογράφος του «Πίζοπτάστη» το χόντρωνται πιο πολύ την ίδια μέρα: «Οσοι από την οργή τους κινούμενοι μιλούν για αποχή από τις εκλογές ή ότι θα ρίξουν στην κάλπη λευκό ή άκυρο, νομίζοντας πως θα τιμωρίσουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τους υπαίτους και αυτής της καταστροφής, πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι μια τέτοια επιλογή δεν τους θήγει ούτε κατ' ελάχιστο, απεναντίστας τους ευνοεί. Αυτή η επιλογή δεν οδηγεί πουθενά. Δεν ανοίγει κανένα δρόμο. Επιτρέπει στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ να συνεχίσουν την εμπρηστική πολιτική. Γιατί αποχή, λευκό ή άκυρο, όσο και αν φαίνεται πως εκφράζει διαμαρτυρία, αυτή η διαμαρτυρία είναι τυφλή... Η προγματική ψήφος - χαστούκι στο δικούματισμό και στα συμφέροντα που εκπροσωπεί και εξυπηρετεί, για να είναι η μόνη που ανταποκρίνεται ακόμα και σ' αυτό το στοιχειώδες ένστικτο επιβίωσης των ανθρώπων του μόχου, πρέπει να εκφραστεί με ενίσχυση των ψηφοδελτίων του ΚΚΕ. Είναι η μόνη χρήση που προτιμούμενη. Για το παρόν και το μελλον».

Ετοιμής τοπία, χωρίς ντροπή. Λες και άμα βγάλει περισσότερους βουλευτές ο Περισσός θ' αλλάζουν τα πράγματα για τους εργαζόμενους. Και είναι διπλή πρόκληση να λέγονται αυτά από ένα κόμμα που όταν οι ψηφοφόροι του έδωσαν το μεγαλύτερο ποσοστό που συγκέντρωσε μεταπολιτευτικά, έσπευσε να μπει σε δυο διαδοχικές αστικές κυβερνήσεις, την πρώτη μόνο με τη ΝΔ του Μητσοτάκη και στη δεύτερη μαζί και με το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, τον οποίο -τι ειρωνία!- λίγο πριν είχε πραρπεμψει σε ειδικό δικαστήριο ως απατεώνα και δωρολήπτη!

Δεν έχουμε δει αναλυτικά τη φιλολογία

των διάφορων σχηματισμών της «άλλης». Αριστεράς που συμμετέχουν στις εκλογές. Ελπίζουμε να μη δύομες ανάλογες προσεγγίσεις, που αν υπάρχουν θα είναι (εκτός των άλλων και) γελοίες. Αν μη τι άλλο, ο Περισσός είναι ένα κοινοβουλευτικό κόμμα, ενώ αυτοί οι σχηματισμοί δεν φιλοδοξούν να εκλέξουν βουλευτή (πιστεύουμε ότι έχουν αισθηση της πραγματικότητας). Επομένως, αν υποστηρίζουν ότι η ψήφος σ' αυτούς είναι μεγαλύτερη βαρύτητας από την αποχή ή το άκυρο, απλώς θα γελοιοποιηθούν.

Η δική μας πολιτική πρόταση είναι η ΑΠΟΧΗ. Ετοιμής τοπία και χωρίς τυμπανοκρουσίες. Είναι το πιο ισχυρό αντικονοβουλευτικό μήνυμα που μπορεί να στείλει κανένας. Αν αυτό το μήνυμα «συναντηθεί» με την αυθόρυμη διαμαρτυρία εργαζόμενων και νέων, ιδιαίτερα μετά τα τελευταία γεγονότα, ακόμα καλ

Η βιτρίνα της ανόδου των βάσεων

Μπορεί οι προεκλογικές σκοπιμότητες, που χρησιμοποιήσαν ως μοχλό την ανακατανομή των θέσεων σε δύφελος κυρίων των περιφερειακών ιδρυμάτων και τα ευκολότερα θέματα στις πανελλαδικές εξετάσεις, να πέτυχαν τις καλύτερες επιδόσεις των υποψηφίων και τελικά την άνοδο των βάσεων στην πλειοψηφία των σχολών, δεν έσωσαν όμως την παρτίδα για δεκάδες χιλιάδες υποψήφιους, που έμειναν και φέτος εκτός των σχολών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σε 30.372 (ποσοστό 30,41%) ανέρχονται φέτος οι υποψήφιοι που έμειναν εκτός νυμφών, από αυτούς που υπέβαλαν μηχανογραφικό για την επιλογή τους από τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Σε αυτούς πρέπει να προσθέσουμε και 24.111 που δεν υπέβαλαν καν μηχανογραφικό είτε γιατί δεν έπιασαν τη βάση του 10, είτε για διάφορους άλλους λόγους (93.882-69.771=24.111, όπου 93.882 αυτοί που πήραν μέρος στις φρετινές πανελλαδικές εξετάσεις και 69.771 αυτοί που υπέβαλαν μηχανογραφικό με την κατηγορία του 90%). Συνολικά δηλαδή 54.483 υποψήφιοι δεν κατόρθωσαν να διαβιούν την πόρτα των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Παράλληλα, 13.132 θέσεις σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ (κυρίως σε ΤΕΙ και στα τμήματα ξένων φιλολογιών και τα Μουσικά Τμήματα των ΑΕΙ) έμειναν και φέτος κενές. Ο αντίστοιχος αριθμός θέσεων πέρυσι ήταν 18.768. Συνεπώς μέσα σε μια διετία μειώθηκαν κατά 31.900 οι φοιτητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι ρυθμοί αυτοί προδικάζουν -αν συνεχιστούν, όπως όλα δείχνουν, αφού αυτή είναι η επιλογή του συστήματος- απώλεια του φοιτητικού δυναμικού ίση με 77500 μέ-

σα σε μια πενταετία.

Εποι, από τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, για μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για κάθε υποψήφιο, βαδίζουμε σταθερά και τυπικά πλέον σε ένα αυστηρό επιλεκτικό εξετάσιμο, παρόλο που αυτό δημόσια δεν ομολογείται αικόμη διά τον φόρον του πολιτικού κόστους (αν και οι επανειλημένες δηλώσεις περί αριστείας σε όλα τα επίπεδα εκεί παραπέμπουν).

Όλα τούτα βεβαίως κρύφτηκαν από την πολιτική γησιτία του ΥΠΕΠΘ, που πανηγύρισε με την άνοδο των βάσεων, η οποία και πάλι ψεύτικα και παραπλανητικά, προφανώς για να κρυφτούν οι πολιτικές σκοπιμότητες ενόψει των εκλογών, που επέβαλαν τα ευκολότερα θέματα των πανελλαδικών εξετάσεων, αποδόθηκε στη μεγαλύτερη προσπάθεια των υποψηφίων λόγω του βαθμολογικού πλαφόν της βάσης του 10.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΥΠΕΠΘ, 310 από τα 319 Τμήματα των ΑΕΙ παρουσιάζουν άνοδο των βάσεων. Η άνοδος είναι περισσότερο εμφανής στις περιφερειακές σχολές και μικρότερη σε αυτές του κέντρου. Αυτό είναι λογικό, αν υπολογίσεις κανείς την ανακατανομή των θέσεων προς όφελος της επιφράξιας και το γεγονός ότι οι υποψήφιοι επιλέγουν παραδοσιακά τις σχολές των μεγάλων αστικών κέντρων, όπου είναι συγκεντρωμένη η πλειοψηφία του πληθυσμού, και οι οποίες προϋποθέτουν υψηλές βαθμολογίες.

Οι επιλογές των υποψηφίων, που διαμόρφωσαν και το πώς κινήθηκαν οι βάσεις, καθορίστηκαν και πάλι από την προσδοκία επαγγελματικής αποκατάστασης και από τις

κατεστημένες αντιλήψεις περί ικανωνικού γοήτρου. Εποι για φέτος τα πρωτεία είχαν οι σχολές νηπιαγωγών και γενικά τα παιδαγωγικά τμήματα (1.669 μόρια στο Τμήμα Νηπιαγωγών Δυτικής Μακεδονίας), αφού και μόνο η υποψήφια άμεσου διορισμού, λόγω της καθιέρωσης της μονοετούς υποχρεωτικής προσχολικής ογωγής, άπλιστε τις επιλογές των υποψηφίων, που εκπίνονται τις βάσεις σε αυτές τις σχολές. Γενικά, οι σχολές του 1ου επιστημονικού πεδίου (ανθρωπιστικές, κοινωνικές, πολιτικές επιστήμες), τα τμήματα θετικών επιστημών εμφανίζουν εντυπωσιακή άνοδο και δευτερευόντως οι πολυτεχνικές και οικονομικές σχολές, που δεν έχουν άλλωστε και πολλά περιθώρια, λόγω της σταθερής μείωσης των θέσεων, που υφίστανται τα τελευταία χρόνια και της διεκδίκησης τους από «άριστους» υποψηφίους. Μικρότερη άνοδο εμφανίζουν και οι ιατρικές σχολές και οι νομικές, που έτσι και αλλιώς παραδοσιακά βρίσκονται στην πυραμίδα των προτιμήσεων και των βαθμολογιών.

Στα ΤΕΙ, από τα 119 Τμήματα, πτώση στα μόρια εισαγωγής εμφανίζουν τα 36. Παρόλα σάρωμα τα τερτίπια της κυβέρνησης, που πέτυχαν να έχουν φέτος λιγότερους υποψηφίους που δεν κατάφεραν να εξασφαλίσουν τη βάση του 10 και να αυξήσουν τις θέσεις των περιφερειακών ΤΕΙ σε βάρος αυτών των μεγάλων αστικών κέντρων, ώστε να μην παρουσιαστεί σε τόσο τραγικές διαστάσεις το περσινό φαινόμενο (εκλογές γαρ), από το σύνολο των Τμημάτων των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, σε 69 από αυτά εμφανίζονται κενές θέσεις και σε 15 εισάγεται μονοψήφιος αριθμός υποψηφίων (στο Τμήμα

μα Τουριστικών Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Ηπείρου δεν εισήχθη κανένας και μένουν κενές και οι 208 θέσεις που διατίθενται σε βάρος της χώρας», η Μπακογιάνη υποποέεται τους αναρχικούς που «δέλουν την αποδόμηση του κράτους» ο Πολύδωρας μήλησε για «ασύμμετρη απειλή», ενώ ο Α. Σπηλιώτοπουλος φρόντισε να μας δυμίσει ότι, από τον Ιούλιο ήδη, είχε προειδοποίησε για τη δράση των «αντάρτικων πόλεων» και άλλων «άναρχων ομάδων» που επιδιώκουν «την πολιτική αστάθεια, την αποσταθεροποίηση της χώρας ή τη δημιουργία ανωμαλίας».

Παπαριές. Τζάμπα προσπαθεί ο Σουφλιάς να σταματήσουν τα υπόλοιπα κυβερνητικά στελέχη να γίνονται ρόμπες ξεκούμπωτες. Ο Σαρακατάσανος τους έδωσε γραμμή αυτή, που συνδέεται με αυτό που αναφέραμε αρχικά, τη μείωση δηλαδή του φοιτητικού δυναμικού, πέτυχε ως τώρα να θεωρούνται «υπό διαγραφή» περίπου 40-45 ΤΕΙ σε όλη τη χώρα, δηλαδή το 25% του συνόλου των Τμημάτων ΤΕΙ.

Μεγάλο πλήγμα δέχθηκαν και οι απόφοιτοι των ΤΕΙ (του Καιάδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δημιούργημα της «μεταρρυθμίσης Αροενή»).

Και φέτος, όπως και πέρυσι στα χάθηκαν 4 στις 10 θέσεις ΤΕΙ που αναλογούσαν στους υποψηφίους τους προερχόμενους από τα ΤΕΕ. Συνολικά οι απώλειες από αυτή την κατηγορία ανήλθαν σε 2.281 θέσεις.

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι τη νύφη την πληρώνουν κυρίως τα παιδιά που προέρχονται από τα χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα (απώλειες σε θέσεις ΤΕΙ), όπου όλα τα δεδομένα λειτουργούν ανασταλτικά για τον εφοδιασμό τους με τα στοιχεία εκείνα που ευνοούν την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επιβεβαιώνεται δηλαδή για μια ακόμη φορά η άγρια ταξικότητα του συστήματος, που έτσι και αλλιώς είναι σύστημα απόρριψης και επιλογής για το σύνολο των υποψηφίων.

Γιούλα Γκεσούλη

Το υπουργείο Παιδείας
Τέρμησε, μετά τη μεγάλη απεργία των δασκάλων, χολοσκούσε για τις «χαμένες ώρες» και εκδικητικά κινύμενο απέναντι στους εκπαιδευτικούς, θέσπιζε σχέδια «αναπλήρωσής» τους.

Φέτος -όπως και όλα τα τελευταία χρόνια- έχεινα με πάνω από 10.000 κενά στην πρωτοβάθμια και με πάνω από 1000 στην δευτεροβάθμια. Ομως το αυτή του υπουργείου δεν ιδρώνει. Σταθερά ακολουθεί την πολιτική της αργοτρημένης ρύθμισης των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών, με συνέπεια να καθυστερούν όλες οι επόμενες κινήσεις (προσλήψεις αναπληρωτών, αρομίσθιων κ.λπ.). Ο στόχος είναι ο διορισμός με το σταγονόμετρο των εκπαιδευτικών και η περικοπή των δαπανών με κάθε τρόπο. Ειδικά φέτος, οι υπηρεσιακές μεταβολές

Μια από τα ίδια

έχεταστηκαν την τελευταία μέρα που θα μπορούσαν να εξεταστούν, που συνέπειε σε να είναι η ήμερα προκήρυξης των εκλογών. Αυτό είχε σαν αποτελεσμα από τις 17 Αυγούστου και μετά να μη μπορεί να γίνει καμιά πρόσληψη μόνιμου, αναπληρωτή ή αρομίσθιου εκπαιδευτικού.

Την ημέρα έναρξης του σχολικού έτους δεν θα μπορεί να λειτουργήσει κανένα ολοήμερο παιδοφυλακτήριο, αφού δεν έχουν τοποθετηθεί 6.000 περίπου αρομίσθιοι εκπαιδευτικοί που απαιτούνται. Οσο για τις προσλήψεις αναπληρωτών (για φέτος 1544), η ΔΟΕ εκτιμά ότι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, μιας και απαιτούνται άλλοι 3.500-4.000.

Βεβαίως, τα χιλιάδες κενά στην εκπαίδευση είναι αποτέλεσμα της φιλοσοφίας περικοπής των δαπανών με κάθε μέσο.

Ομως αποκαλύπτουν και μια άλλη βαθιά πληγή της εκπαίδευσης: τη στελέχωση όλο και περισσότερων της με αναπληρωτές και αρομίσθιους (καθεστώς μερικής απασχόλησης), που έχει αναπτρέψει τη σχέση ανάμεσα στους μόνιμους διορισμούς και στους διορισμούς των συμβασιούχων. Ειδικά οι αρομίσθιοι είναι οι σύγχρονοι διούλοι της εκπαίδευσης, αλυσοδεμένοι σφιχτά στη γαλέρα της πιο άγριας εκμετάλλευσης. Όλα τούτα έχουν μεγάλες επιπτώσεις όχι μόνο στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, αλλά και στην ποιότητα της εκπαίδευσης διαδικασίας και στα ίδια τα παιδιά.

Στο στημένο παιχνίδι αυτών που καίνε τα όνειρα μας δεν συμμετέχουμε

Ηπερασμένη Κυριακή ξεκίνησε αισιόδοξα. Νωρίς το πρωί μιλήσα με το μπάρμπα μου στο χωριό και όλα τα δεδομένα τη συγκειριμένη σπηγμή έδειχναν ότι τα χωριά γύρω από την Αρχαία Ολυμπία (ανάμεσα τους και το χωριό μου, ο Πλάτανος) θα γλίτωναν από τις φλόγες και δεν θα είχαν την τύχη της υπόλοιπης Ελλείας. «Ο καιρός είναι καλός, ο αέρας έχει κόψει, σχεδόν δεν φυσάει, υπάρχουν δυο ελικόπτερα που κάνουν ρίψεις και έχουν σταματήσει την ορμή της φωτιάς, ελπίζουμε ότι αν κάτι δεν αλλάξει δραματικά η φωτιά θα σταματήσει εδώ». «Άντε, καλό κουράγιο. Θα τα πούμε αργότερα». Ο Ερμής έκανε το θάύμα του, σκέφτηκα. Είμαστε τυχεροί που είμαστε κοντά στον αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας και θα τη γλιτώσουμε.

Στην τηλεόραση όλα τα κανάλια μιλούσαν για το ειδικό σχέδιο που είχε εκπονήσει η Πυροβεστική για να σωθεί η Ολυμπία. Το κινητό χτύπησε πολλές φορές. Φίλοι απ' όλη την Ελλάδα έπαιρναν για να μάθουν νέα. Ολοι συμφωνούσαμε ότι η Αρχαία Ολυμπία δεν υπήρχε περίπτωση να καεί. Ήταν η πρώτη φορά από τη μέρα που ξεκίνησαν οι πυρκαϊές που αισθάνθηκα λίγο καλύτερα. Με την Κατερίνα πήραμε τα παιδιά για να τα πάμε μια βόλτα. Παντού μύριζε καμένο, οι καπνοί και οι στάχτες από τη φωτιά στην Εύβοια έκαναν την ατμόσφαιρα αποπνικτική. Η διάθεση άρχισε και πάλι να χαλάει. Δε θ' αφήσουν τίποτα. Σκέφτηκα το χωριό και παρηγορήθηκα με το γεγονός ότι σε μερικές μέρες που θα κατεβαίναμε για τις εκλογές (όχι βέβαια για να ψηφίσουμε, αλλά για να προπαγανίσουμε την αποχή στα καφενεία της περιοχής) όλα αυτά που ζήσαμε τις τελευταίες μέρες θα ήταν απλά και μόνο ένα κακό όνειρο.

Γυρίζοντας στο σπίτι άνοιξα και πάλι την τηλεόραση. Η κατάσταση είχε αλλάξει. Ο αέρας είχε δυναμισθεί, τα ελικόπτερα είχαν φύγει, η φωτιά είχε φουντώσει και όλα έδειχναν ότι είναι θέμα χρόνου να περάσει από το Πελόπιο στον Πλάτανο και από εκεί στην Αρχαία Ολυμπία. Προσπάθησα να πιάσω επαφή με το χωριό, αλλά μάταια. Προσπάθησα να κρατήσω τον πανικό μου. Ψάχνω να μάθω νέα και τελικά μιλάω με το Μπάμπη στην Αθήνα. «Τι γίνεται, μιλήσε με το χωριό»; «Τα πράγματα είναι δύσκολα. Η

φωτιά πέρασε το συνοικισμό και έχει φτάσει στα πρώτα σπίτια. Μιλήσα με το Γιώργη, μου είπε καγγόμαστε και μου έκλεισε το τηλέφωνο. Δεν την γλιτώσαμε, κάηκε και το δικό μας χωριό». Στην τηλεόραση η δημοσιογράφος φωνάζει: «Η φωτιά έχει φτάσει στον Πλάτανο. Δεν υπάρχει ούτε ένα πυροβεστικό όχημα. Οι κάτοικοι μάταια προσπαθούν να σώσουν τα σπίτια τους». Η εικόνα γροθιά στο στομάχι. Καίγεται η Παναγίτσα και τα πρώτα σπίτια. Δεν μπορώ να κρατήσω τα δάκρυα μου και κλαίω μπροστά στην τηλεόραση. Καίγεται το χωριό και δι, τι αυτό συμβολίζει. Αναμνήσεις, χαρές, πίκρες, όμορφες και ασχημες στιγμές. Προσπαθώ ξανά να μιλήσω με κάποιον από το χωριό. Βρίσκω το Νίκο. «Τι γίνεται, είσαστε καλώ»; «Το χωριό καίγεται. Είμαι καλά. Σε κλείνω γιατί γίνεται χαμός».

Η εικόνα από τη φωτιά να καίει τα δέντρα γύρω από το χωριό και τα πρώτα σπίτια χαράζεται στη μνήμη. Ο χρόνος μοιάζει να σταματάει. Κοιτάζω την τηλεόραση, χωρίς να μπορώ να βάλω το μυαλό μου σε μια σειρά. Με έχει κυριεύσει ένα παράξενο συναίσθημα. Ιώθω «άδειος». Δεν μπορώ να θυμώσω, να λυπηθώ, να σκεφτώ. Νιώθω τάσεις φυγής. Θέλω να φύγω από το σπίτι και να κατέβω στο χωριό μου. Να βρεθώ στα μέρη που αγάπησα. Στο σπίτι του χωριού (γλίτωσε τελικά από τις φλόγες), στην αγορά, στον Αι-Αια, στο Ζαγκάλι, στο Χέρωμα, στα Ολύμπια, στα λιοστάσια που πριν μερικά χρόνια κυνηγούσα το δάκι δουλεύοντας για πρώτη φορά σαν γεωπόνος, στα βουνά που περπάτησα, κοντά στους δικούς μου ανθρώπους και τους φίλους. Εβραία τα κλάματα, βλέποντας να καίγεται ένα ξωκλήσι του χωριού, εγώ ο άθεος που θέλω να γκρεμίσω και να κάψω όσες εκκλησίες υπάρχουν στον πλανήτη.

Δε μπορώ να πιστέψω αυτό που έδειχνε η τηλεόραση. Λέτε ψέματα, κουφάλες, δε μπορεί να έχουν καίει τα μέρη που αγάπησα και που φιλοδοξούσα να αγαπήσουν και να πάιξουν τα πιτσιρίκια μου. Ενιωθά την ανάγκη να βρεθώ εκεί και να ξεναγήσω τους φίλους απ' όλη την Ελλάδα, με τους οποίους επισκεπτόμαστε την περιοχή. Να περπατήσω μαζί τους στο αρχαίο στάδιο, να τους δείξω το χώρο, να δούμε το παλίο και το νέο μουσείο, να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πάμε στο Φράγμα του Αλφειού, να ανεβούμε στην Καπέλη και το δρυόδασος της Φολόης, να χορτάσει το μάτι μας πράσινο, να γεμίσουν τα πνευμόνια αέρα και μετά να πιούμε τα κρασιά μας και να φάμε σέσκλα γιαχνιστά και κόκορα με χυλοπίτες στην Καυκάνια, στη Μίρακα στου Φλόκα ή όπου αλλού τραβάει η ψυχή μας. Ενιωθα την ανάγκη να είμαι και εγώ εκεί, να νιώσω τα ίδια συναίσθημα μας τους ανθρώπους που έβλεπαν από την Εθνική να καίγεται το χωριό μας, ανήμπτοροι να κάνουν το παραμήκρο. Να νιώσω λύπη, οργή, πόνο, απογοήτευση, θυμό και όποιο άλλο συναίσθημα ζούσαν εκείνη τη σπηγμή. Ενιωθα ότι τους πρόδωσα, ότι δεν ήμουν εκεί την κρίσιμη στιγμή της μάχης...

Συναίσθημα πρωτόγνωρο, δυνατά. Δεν πίστευα και δεν το πιστεύω και τώρα που έχουν περάσει μερικές μέρες, ότι θα ένιωθα τόσο έντονα για το χωριό, για την περιοχή μου. Δεν θεωρώ ότι είμαι τόσο πολύ δεμένος με αυτό τον τόπο, άλλωστε δεν γεννήθηκα, ούτε έζησα εκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Εχουν περάσει μερικές μέρες και προσπαθώντας να βρω τους λόγους για τους οποίους αντέδρασα με αυτό τον τρόπο, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η συναίσθηματική φόρτιση από την τεράστια καταστροφή σε όλες της περιοχές που καίγονται σε συνδυασμό με τις αναμνήσεις και τις όμορφες στιγμές που έχω ζήσει στο χωριό (αλήθεια, γιατί στις δύσκολες καταστάσεις να έρχονται πάντα στο μυαλό μας οι όμορφες στιγμές που έχουμε ζήσει και να τις κάνουν ακόμη πιο δύσκολες;) δημιούργησαν αυτό το βουβό συναίσθηματικό ξέστασμα. Όλοι όσοι ελπίζουμε και παλέύουμε για έναν καλύτερο κόσμο νιώθουμε αυτές τις μέρες άβολα. Δεν μας έφταναν η ακρίβεια, η ανεργία, η καταστολή, η φτώχεια, η αβεβαιότητα για το μελλον, οι συνέπειες που ζει ο λαός και η νεολαία με την επέλαση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, ζούμε πλέον και την καταστροφή του περιβάλλοντος που θα σημειώσουμε στην εργασία του Κρόνος λόρδος κάτικε, το ομορφότερο σημείο του κόσμου καταστράφηκε και αυτό για σένα είναι «μερικά δέντρα». Κακό ψόφο να χεις.

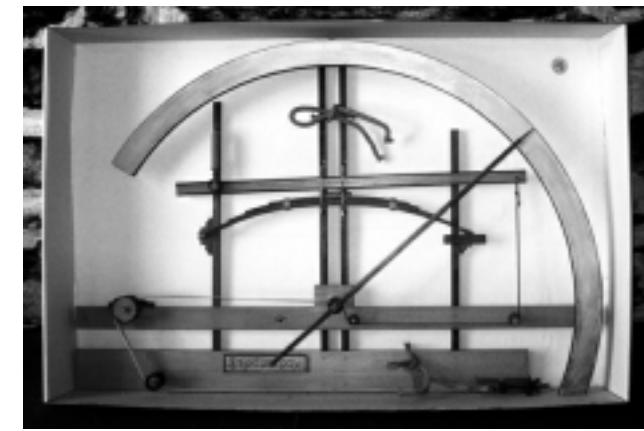
ΥΓ2: Τις προηγούμενες μέρες ήμουν σε συνεχή επικοινωνία με γνωστούς και φίλους από τις περιοχές της Πελοποννήσου, από τις οποίες πέρασε η φωτιά. Η αίσθηση που έχω είναι ότι ακόμη δεν έχουν συνειδητοποιήσει αυτό που θα συμβεί την επόμενη μέρα. Η Πελοποννήσος έχει υποστεί μια τεράστια καταστροφή και θα περάσουν πολλά χρόνια για να ανασυγκροτηθεί ο παραγωγικός, οικονομικός και κοινωνικός ιστός. Τα δύσκολα έπονται για τις περιοχές αυτές (όπως και για την Εύβοια), αφού είναι μαθηματικά βέβαιο ότι με τις πρώτες βροχές οι πλημμύρες και οι κατολισθήσεις θα αποτελούν την πρώτη ειδηση στα δελτία ειδήσεων.

Μας έχουν καταστρέψει τη ζωή, μας στέρησαν τώρα και το οξυγόνο που αναπτύσσει την περιοχή. Να περπατήσω μαζί τους στο αρχαίο στάδιο, να δείξω το χώρο, να δούμε το παλίο και το νέο μουσείο, να

Αντίσταση και με την Τέχνη

Διαστάσεις πολιτιστικού αλλά και πολιτικού γεγονότος προσέλαβε η έκθεση με έργα του Χριστόδουλου Ξηρού, που οργάνωσαν οι φίλοι του στην Ικαρία (Εύδηλος, εγκαίνια 11 Αυγούστου). Και η πολιτική και η πολιτιστική διάσταση είναι αυτονόητες και δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε σχετικά. Εκείνο που πρέπει να σημειωθούμε με ικανοποίηση είναι πως η επιτυχία της έκθεσης ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Κυριολεκτικά όλο το νησί και εκατοντάδες από τους καλοκαιρινούς επισκέπτες πέρασαν από το χώρο της έκθεσης, ενώ τα προ πώληση έργα «καπαράθηκαν» εν ριπή οφθαλμού.

Ο Χριστόδουλος ήταν γνωστός στους πατριώτες του και στους κύκλους των μουσικών ως ένας από τους καλύτερους οργανοποιούς της Ελλάδας. Η φήμη του, ιδιαίτερα στα κρουστά, είχε ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα. Ο επισκέπτης της έκθεσης είχαν την ευκαιρία να δουν όργανα του, προσφέρμενα γι' αυτό το σκοπό από μουσικούς που τα είχαν αγοράσει. Περισσότερο, όμως, είχαν την ευκαιρία να θυμάσουν μια άλλη πτυχή του αστέρευτου ταλέντου του, που εκδηλώθηκε στις συνθήκες της απομόνωσης στην ειδική πτέρυγα του Κορυδαλλού. Οπως είναι γνωστό, στους πολιτικούς κρατούμενους δεν επιτρέπεται η πρόσβαση στα εργαστήρια της φυλακής. Ετσι, ο Χριστόδουλος δεν μπορεί να κατασκευάσει όργανα. Όμως, ένας

Από τον Αννα στον Καιϊάφα (πυρόπληκτοι)

Μπουρλότο στις κάλπες!

Μην οπλίζσαστε με υπομονή

**Hey, cop! What pays your pension? Criminal intention
(για τον Τόνι Ονούα)**

«Και οι σεισμόπληκτοι ακόμα στα λυόμενα...»

◆ «Ο Λένιν σε άλλο μέρος τονίζει τον ιστορικό περιορισμό και την ιστορική εξάρτηση του αστικού κοινοβουλευτισμού. Αντικειμενική αλήθεια για τους μαρξιστές είναι τώρα πια ο κομμουνισμός, είντε το προκαταρκτικό στάδιο, ο σοσιαλισμός. Οι μάζες πρέπει να καταλάβουν τον ιστορικό περιορισμό όλων αυτών των μορφών (σ.σ. δημοκρατίας, κράτους, τυπικής ισότητας, μισθωτής δουλείας).» (Α. Ντεμπτόριν: «Ο Λένιν φιλόσοφος» - έκδοση βιβλιοπωλείου «Ακαδημαϊκόν», Αθήνα 1927).

◆ Toulouse: στην κυριολεξία to lose.
◆ Μάικλ (πουλ) Mour
◆ Πάμφτωχοι εν μέσω αφθονίας
◆ «Ο Μπελογιάνης καλώς εξετελέσθη»: Z. Χατζηφωτίου, στην εκπομπή «Μηχανή του Χρόνου», ALPHA TV, 14/8/07.
◆ Και πυρκα-yes και εκλο-yes, πάει πολύ.
◆ Μπουρδέλο ο Ασωπός.
◆ Μολυσμένος ο ποταμός Ξηριάς στο πέταλο του Μάλιακου (βλ. «Κ» Καθημερινής, 19-8-07)
◆ «Αναπτυξή» στη ΒΙ.ΠΕ. Θίσβης
◆ Ο καπιταλισμός ποτέ δε χορταίνει
◆ Και κάτι ριζο-σπαστικοί NAPITEΣ της Καθημερινής να βρίσκουν ενδιαφέρουσες τις ιδέες του Σ.Τ. Μάνου περί απαλλοτρίωσης των δαιών (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26-8-07, σ. 28).
◆ Σκατά κι απ' την Ψυττάλεια.
◆ Ψωφάμε από δύον (όχι ούζον), σωματιδια, κωλοβακτηρίδια.
◆ 72 εργάτες δολοφονημένοι -μέχρι στιγμής- το 2007.
◆ Εκλογές;
◆ ΑΓΑΜΟΙΘΥΤΑ!

◆ Φωνές της ποικιλής «ριζοσπαστικής αριστεράς» γιατί αιφνιδιάστηκε με τόσο γρήγορες εκλογές («ένα στα όρθια») ενώ θα γούσταραν παρατελένη εκλογική περίοδο («εκλογικό οργασμό») - αιφευδής μάρτυρας τα έντυπά τους.
◆ «Στα σαλόνια της διαμαρτυρίας, τα οποία είναι γεμάτα ιδεολογικές ταμπλές, τόσο μεγάλες που σέρνονται καταγής σαν κουρέλια και απορροφούν σα σφουγγαρόπανα τα απόνερα των υπονόμων, πάντοτε προτιμούσαν τους επαναστάτες άλλων εποχών. Οι Ταρτούφοι μεταφρέζουνται για να μη χρειαστεί να υποστηρίξουν τους επαναστάτες που μάχονται εδώ, για να μη χρειαστεί να διακινδυνεύσουν ποτέ τίποτα, για να παρακάμψουν τα ερωτήματα σχετικά με τη δική τους παραίτηση, την αιώνια χιλιαρότητά τους, την ύπουλη προδοσία τους που στάζει δηλητήριο» (Ζαν Μαρκ Ρουγιάν: «Γράμμα στο Ζιλ Μπτονό») - Αφερωμένο στην κουβέντα για το ένοπλο.

◆ Ενα σάιτ σχετικό με την N. Menigou («Ne Laissons pas Faire» και «Liberz-les!») nlpf.samizdat.net
◆ Την ελληνική σημαία (πάνω δεξιά...) έβοζε ο Antennas (η Λιάνα την έχει στην καρδιά της).
◆ Μάλλον δυσφήμιση για τον ίδιο τον Περισσό είναι η Καφαντάρη.

Τις κάλπες σας και μπροστά!

λύ, δηλαδή....).

◆ Από τους συνταξιούχους που έχουν TEAYEK ασφαιρέθηκε πιοσά για τη σύνταξη Σεπτέμβρη. Γιατί;

◆ «Δεν μπορεί η ασφαλίση να είναι ιδιωτική υπόθεση. Πρέπει να είναι και να παραμείνει κοινωνική με βασική χρηματοδότηση το κράτος, μαζί με τους εργαζόμενους και τους εργοδότες» (Ελευθεροτυπία, Απόψεις, 11/08/07). Για να μην ξεχνιόμαστε...

◆ Αν, λοιπόν, ο σ. Πάππας βάλει ένα δεύτερο Κος πριν τόνομά του διατρέχει τον κίνδυνο της ακουστικής παραφθοράς σε Κοκός ή Κους-Κους (τα συχαρίκια μας για τον γιο πυθηρ two).

◆ Σιγά αλλά διακριτά «πληθαίνουν» οι φωνές για «εθνική συμφωνία» του αστικού πολιτικού συστήματος (πρόσφατο δεύτημα το άρθρο του - πρόσφατα θανόντος- Γ. Κουμάντου στην Καθημερινή της 19/8/07).

◆ «... θα κάνουμε προοδευτική διοχείρηση του συστήματος προς μια πιο φιλολαϊκή κατεύθυνση με καθοδήγηση ένα πρόγραμμα πανδημοκρατικού χαρακτήρα και περιεχόμενου. Παρά το γεγονός ότι η Ε.Ε. πρωθεί και επιβάλει νεοσυντηρητικές πολιτικές, εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχουν τα περιθώρια για ενίσχυση και περαιτέρω ανάπτυξη των φιλολαϊκών πολιτικών και για αντιμετώπιση αρκετών αρνητικών δεδομένων που δημιουργούν οι πολιτικές που διαμορφώνονται στις Βρυξέλλες» (από συνέντευξη του Δ. Χριστόφρια, γ.γ. του ΑΚΕΛ στο Ριζοσπάστη, 12/8/07). Στην ακριβώς διπλανή στήλη ο Χριστόφριας τονίζει ότι «ΑΚΕΛ-ΚΚΕ έχουν και θα έχουν αδελφικούς δεσμούς». Σε ποια βάση; (ρωτάμε εμείς).

◆ Διαφωτιστικά ενδιαφέρουσα η συνέντευξη της ινδής συγγραφέως Αρουντάτι Ρόι για την κατάσταση στην Ινδία (αναδημοσίευση ΠΡΙΝ, 19/8/07)
◆ Σιωπηλή διαμαρτυρία για τις πυρκαγιές, κεράκια και... λιβάνια (ουξ!).

◆ Εντωμετάξυν ο υπουργός Σουφιλάς αύξησε τον αριθμό των μολυνόντων τον Ασωτό βιομηχανών - βιοτεχνιών από 100 σε 300 [και σ' ανώτερα!] (βλ. Ελευθεροτυπία, 12-8-07. σ. 17).
◆ Ωραίοι οι «δρόμοι του κόσμου» της ΑΥΓΗΣ (26-8-07) με την αναφορά στον τραγουδιστή-συνθέτη Μπουλάτ Οκοντζάβα (ρώσο, γεωργιανοαρμένικης καταγωγής). Τα τραγούδια του συγκινούν αικόμα («Αχ! Αρμέπατι, μάι Αρμέπάτι»).

◆ Περί φιλολαϊκών τροποστών: «Αποτελεσματική αντιπολίτευση δεν μπορεί να γίνει με την άκρη, την a priori, τη δογματική υπεράσπιση όλων των κεκτημένων» (από το βιβλίο του Γρ. Γιάνναρου «Από τις αυτοπάτες στην πραγματικότητα. Η Αριστερά μετά το '89»). Το απόσπασμα αυτό με άλλα μεγαλύτερα δημοσιεύτηκε και στην ΑΥΓΗ 5/8/07. Να θυμίσουμε ότι ο Γρ. Γιάνναρος υπήρξε υπουργός ως μέλος του Ενιαίου Συναπτικού της κ.λπ. - κ.λπ...

◆ Ενα σάιτ σχετικό με την N. Menigou («Ne Laissons pas Faire» και «Liberz-les!») nlpf.samizdat.net
◆ Την ελληνική σημαία (πάνω δεξιά...) έβοζε ο Antennas (η Λιάνα την έχει στην καρδιά της).
◆ Μάλλον δυσφήμιση για τον ίδιο τον Περισσό είναι η Καφαντάρη.

Βασιλης

◆ Αφήσατε την Ελλάδα να γίνει στάχτη. Γιατί; Ολοι στη συγκέντρωση στο παραπλήσιο διαμαρτυρία - Σύνταξη 29/8 (φορώντας μαύρα)

Το ερώτημα-κάλεσμα στη σιωπηρή διαμαρτυρία είναι προφανώς δικαιολογημένο, εντελώς φυσικό. Αυτό αναφωτήθηκε ο οποιοςδήποτε κάτοικος αυτού του πλανήτη είδε από τις οθόνες της εικόνες που μετέδιδαν τα ξένα ειδήσεογραφικά πρακτορεία. Πολύ δε περισσότερο αν έδινε λιγάκι προσοχή στα σχόλια που συνοδεύουν την εικόνα. Οι κάτοικοι του τότε της καμένης χώρας, όχι γιατί είναι πιο έξυπνοι από τους άλλους, αλλά επειδή ζουν τα πράγματα από μέσα, έχουν πιο σκληρά ερωτήματα. Επειδή έχουν δει πολλά τα μάτια τους. Επειδή έχουν πάθει πολλά, ορισμένες φορές και με δική τους ευθύνη, που βέβαια είναι άλλου χαρακτήρα από τις ευθύνες των κυβερνήσεων και των ταξικών συμφερόντων που αυτές εξυπηρετούν. Οι κάτοικοι του τότε της χώρας, που άλλοτε για τα λαμπρά της εξουσίας είναι φωροκώσταντα και άλλοτε ομφαλός της γης, θέτουν πολύ πιο σοβαρά, πολύ πιο καυτά, πολύ πιο «γνήσια» ερωτήματα και ζητούν απαντήσεις. Το ερώτημα λοιπόν που απευθύνεται στα κάλεσμα είναι πολύ πιο απαραίτητο. Επειδή έχουν δει πολλά τα μάτια των καμένων κατοίκων.

Εδώ προκύπτει το... ερώτημα. Γιατί; Γιατί πάει πίσω από τους ελάχιστους προβληματισμούς του κόσμου; Βοηθάει έτσι, αντικειμενικά αν το δούμε, να αναπτύσσονται καυτά ερωτήματα ή βοηθάει τα ερωτηματικά, οι προβληματισμοί να απονευρώνονται, να γίνονται εύκολη λέιτου των πολιτικάντων της εξουσίας; Στριμώχνεται έτσι στα σοβαρά η κυβέρνηση και όλο το σκυλολόπι που είναι υπεύθυνο γι' αυτή την κατάσταση ή τους δίνεται η δυνατότητα να ξεφύγουν λέγοντας ευχολόγια, δίνοντας ελεγμοσύνη που δύο δέρουμε ότι είναι το χόμπι των πλούσιων, του κεφαλαίου, του κυριότερου υπεύθυνου δηλαδή γι' αυτή την κατάσταση;

Πώς κάνουν λοιπόν ένα τόσο σοβαρό ολίσθημα οι προπαγανδιστές - μέσω αυτού του συνθήματος- αυτής της συγκέντρωσης; Οι περισσότεροι από αυτούς, οι προβληματισμένοι οι οποίοι αφοσιώθηκαν στην καριέρα τους, στην επιστήμη τους ή δραπέτευσαν προς τη φύση, πιστεύοντας ότι θα τους προσφέρει την ευτυχία που δεν τους προσφέρει η κοινωνική πραγματικότητα, πιστεύοντας ότι δεν θα φτάσει μέχρι τα βουνά, μέχρι τα καταφύγια η λαϊλαπτική κέρδος, όχι μόνο έχουν εντρυφήσει στο ρεφορμισμό, αλλά ο ρεφορμισμός είναι γι' αυτούς τρόπος ζωής, σκέψης, δραστηριότητας. Ο ρεφορμισμός και ο φόβος που τους συνοδεύει απέναντι στην εξουσία, στους μηχανισμούς, στους υπεύθυνους δηλαδή για όλη αυτήν την καταστροφή. Η συντριπτική πλειοψηφία από αυτούς δεν είδαν, δεν άκουσαν τόσα χρόνια, ούτε για τη σκληρή λιτότητα, ούτε για τις απολύτεις, ούτε για το εργατικό απύχημα, ούτε για τους τρομονόμους, τίποτα. Είχαν κρυφτεί μέσα στη φύση. Ωστόπου ο καπιταλισμός με τη φωτιά τους έβγαλε από εκεί. Βγήκαν λοιπόν να διαμαρτυρηθούν με την ίδια λογική

Η ΝΔ βρήκε τον Σαρτζετάκη της

Μέχρι και το πρωί της 24ης Μαυγούσου όλα έδειχναν ότι βοδιζούμε σε μια προεκλογική περίοδο στην οποία οι ψηφοφόροι θα καλούνταν να εκλέξουν... εισαγγελέα: Ζορμπάς ή Κολιοκώστας ήταν το βασικό προεκλογικό δίλημμα που διαμορφωνόταν (ακολουθούσαν άλλα, απερίου κάλλους διλήμματα: Λιάγκας ή Ράγιου, Ράπτη ή Καΐλη, πάμπερς με πεντοχλιαρά ή βαλίτσες με εκατόευρα κ.λπ.). Η ΝΔ προσπαθούσε απεγνωσμένα να τσαλακώσει την εικόνα ενός δικού της παιδιού, που έως πρότινος παρουσίαζε ως πρότυπο ανιδιοτελούς και αδιάφθορου δημόσιου λειτουργού. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ, που είχε εδώ και χρόνια σκληρή κόντρα με τον Ζορμπά (η τελευταία φάση αυτής της κόντρας έγινε επί των ημερών της παρούσας κυβέρνησης, με αφορμή την έρευνα για τους ρωσικούς πυραύλους TOR M-1) και τον κατήγγειλε ως εγκάθιτο της Δεξιάς στη Δικαιοισύνη, άρχισε να πίνει νερό στο όνομα του πρώην εισαγγελέα και να κάνει πολιτική

σπέκουλα με το πόρισμά του (ή έκθεση). Οι φονικές και καταστροφικές πυρκαγιές στην Πελοπόννησο και την Εύβοια έθεσαν στο περιθώριο τη Ζορμπαδιάδα και η σύντομη προεκλογική περίοδος μάλλον δεν επιτρέπει να καταστεί αυτή κύριο θέμα της προεκλογικής αντιπαράθεσης, όμως η υπόθεση παρουσιάζει ενδιαφέρον και δε μπορούμε να την αφήσουμε ασχολίαστη.

Ο Ζορμπάς είναι ο Σαρτζετάκης της ΝΔ. Δηλαδή, ένας άνθρωπος αιφοσιωμένος στην παράταξη, που όμως δεν μπορεί να συμπεριφερεί ως πολιτικός. Εξακολουθεί να συμπεριφέρεται ως εισαγγελέας. Στους δικαστικούς κύκλους είναι γνωστός ως ο εισαγγελέας που διέταξε προκαταρκτική εξέταση με βάση μηνυτήρια αναφορά που συνέταξε ο ίδιος και απέστειλε στον εαυτό του. Δε μπορούσε, λοιπόν, τώρα να κάνει τελείως το μαλάκα, για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά.

Εκτός όλων των άλλων, ο Ζορμπάς θεωρούσε τον εαυτό

του ριγμένο και ως προς αυτό έχουμε μια μεγάλη διαφορά με τον Σαρτζετάκη. Δεν είναι δηλαδή τόσο ανιδιοτελής όσο εμφανίζεται (άλλωστε, ο διορισμός της κόρης του στη Βουλή, λόγω σογιού, όπως παραδέχτηκε η Μπενάκη, δεν δείχνει άνθρωπο που τον αιφήνουν αδιάφορο τα... εγκόσιμα). Γιατί θεωρούσε τον Ζορμπά και θα δείτε, ήταν η επωδός όλων των κυβερνητικών στελεχών μέχρι το Μάιο. Τέλος, το τρίτο λάθος ήταν ότι άφησαν την υπόθεση να τη χειρίστε ο ορκισμένος εχθρός του Ζορμπά Γ. Κολιοκώστας, με τον παντελώς άσχετο Παπαληγούρα. Ο Κολιοκώστας, αντί να θάψει το πόρισμα στο συρτάρι του μέχρι τις εκλογές, το επέστρεψε στον Ζορμπά ως νομικώς απαράδεκτο, ο Ζορμπάς τα πήρε στο κρανί, το διέρρευσε σε μερικούς κολλητούς του και έγινε ό, τι έγινε. Πολιτικός ήταν ο ντόρος, γιατί ποινικά το πόρισμα Ζορμπά δεν προσθέτει απολύτως τίποτα.

λής της νεοσύστατης διακοσμητικής Αρχής για το ξέπλυμα βρόμικου χρήματος. Πού να φαντάζονταν τότε ότι ο Ζορμπάς θα βρισκόταν με την υπόθεση των υποκλοπών στα χέρια.

Το δεύτερο λάθος που έκαναν ήταν ότι επένδυσαν όλη την κυβερνητική προπαγάνδα στο πόρισμα Ζορμπά. Περιμένετε τον Ζορμπά και θα δείτε, ήταν η επωδός όλων των κυβερνητικών στελεχών μέχρι το Μάιο. Τέλος, το τρίτο λάθος ήταν ότι άφησαν την υπόθεση να τη χειρίστε ο ορκισμένος εχθρός του Ζορμπά Γ. Κολιοκώστας, με τον παντελώς άσχετο Παπαληγούρα. Ο Κολιοκώστας, αντί να θάψει το πόρισμα στο συρτάρι του μέχρι τις εκλογές, το επέστρεψε στον Ζορμπά ως νομικώς απαράδεκτο, ο Ζορμπάς τα πήρε στο κρανί, το διέρρευσε σε μερικούς κολλητούς του και έγινε ό, τι έγινε. Πολιτικός ήταν ο ντόρος, γιατί ποινικά το πόρισμα Ζορμπά δεν προσθέτει απολύτως τίποτα.

Αντιφάσεις

Ενα άρθρο του Παπαχελά στην «Καθημερινή» πυροδότησε τη συζήτηση στην καλοκαιρινή παρέα. Ο Alexis στηλίτευε τους Ελληνες, επειδή ρέπουν προς τις θεωρίες συνωμοσίας, επειδή αμφισβητούν συνεχώς ότι ανακοινώνεται επισήμως, σε αντίθεση με τους πολιτισμένους λαούς (όπως οι Αμερικανοί, ας πούμε) που δέχονται αυτά που τους λέει η υπεύθυνη πολιτική πγεσία, χωρίς αμφισβητήσεις, χωρίς καν δεύτερες σκέψεις.

Η συζήτηση γέννησε ενδιαφέροντες προβληματισμούς. Συμφωνήσαμε, ότι η ροπή προς τα συνωμοσιολογικά σενάρια κρύβει και μια υγίη βάση. Την αμφισβήτηση της αυθεντίας της αστικής εξουσίας. Μια τάση ανυπακοής. Μια έλλειψη συμβιβασμού. Μια διαρκή αμφιβολία για όσα σερβίρουν οι από πάνω.

Τα όσα ακολούθισαν την έκρηξη των φονικών πυρκαγιών στην Πελοπόννησο και την Εύβοια οδηγούν ήδη σε δεύτερες σκέψεις ως προς αυτό το συμπέρασμα. Η κυβέρνηση ποντάρισε σ' αυτή τη ροπή προς τις θεωρίες συνωμοσίας και σ' ένα βαθμό πέτυχε (σε ποιο βαθμό θα το δούμε στις εκλογές). Πέταξε σαν σουπιά το μελάνι και έψυγε. Η δουλειά είχε γίνει. Μπορεί κανείς να μην είδε την Αλ-Κάιντα πίσω από τις φωτιές, αλλά πολλοί είδαν αυτούς που ήθελαν να δουν. Άλλοι είδαν αμερικανούς πράκτορες, άλλοι ισραπλινούς, άλλοι ράσους, άλλοι μεγαλοενοδόχους και μεγαλοεργολάβους, άλλοι το ΠΑΣΟΚ και τους αναρχικούς (δεξιοί και ακροδεξιοί οι τελευταίοι). Οσο μάλιστα τα κυβερνητικά στελέχη συντηρούσαν το μυστήριο με μισόλογα και «ήξεις αφίξεις» και όσο ο Περισσός έριχνε λάδι στη φωτιά καταγγέλλοντας αόριστα «οργανωμένο σχέδιο εμπροσμών», τόσο φούντωνε π συνωμοσιολογία και θόλωνε τη στοιχειώδη δυνατότητα κριτικής σκέψης.

Ποιο ήταν το όπλο στο οποίο ποντάρισε η κυβέρνηση; Το είπε ο Καραμανλής στο τεθλιμένο διάγγελμά του και το επανέλαβαν δεκάδες φορές έκτοτε ο Ρουσόπουλος και άλλα κυβερνητικά στελέχη: η κοινή λογική. «Η κοινή λογική λέει ότι τόσες πυρκαγιές ταυτόχρονα δεν μπορεί να είναι σύμπτωση». Η επίκληση της κοινής λογικής οικοδομημένη σ' ένα ψέμα. Γιατί οι πυρκαγιές ήταν μόλις τέσσερις κι αυτές προκάλεσαν όλες τις υπόλοιπες εστίες. Μάλιστα, ακόμα και με τον τρόπο της κυβέρνησης να τις μετρήσουμε, και πάλι δεν έχουμε κάποιο πρωτοφανές φαινόμενο.

Η κοινή λογική είναι μια πόρνη. Μια Κίρκη που μεταμορφώνει τους ανθρώπους σε γουρουνάκια, σε αθύρματα εκείνων που κατέχουν τη γνώση και ενεργούν ως συνωμοσιολόγοι και ψιθυριστές. Η επιστημονική αλήθεια δεν μπορεί να προσεγγιστεί με τα μέσα της απλής εμπειρίας, έλεγε ο Μαρξ. Καλή η αμφισβήτηση, καλό το «κούμπωμα» σε όσα μας λένε οι από πάνω, αλλά πρέπει να έχουμε και τα εργαλεία να αναζητούμε την αλήθεια. Και τα εργαλεία καταχτικούνται με τη γνώση, την πραγματική γνώση και όχι όσα σερβίρει η εξωντόνευτη δημοσιοκαφρίλα της TV.

Θα μπορούσε να παραπρήσει κάποιος πως η τηλεόραση, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, χτύπησε τα περι «ασύμμετρης απειλής». Ναι, αλλά ταυτόχρονα στήριξε το «δε μπορεί να είναι σύμπτωση», δηλαδή την πιο λάτι εκδοχή της συνωμοσιολογίας. Κι ακόμη, φρόντισε να κρύψει τις πραγματικές αιτίες της καταστροφής πίσω από έναν ορυμαγδό κραυγών και αποσπασματικών προσεγγίσεων. Ο, τι έπρεπε δηλαδή για να θαφτεί η γνώση και η δυνατότητα κριτικής σκέψης να μετατραπεί σε σενάρια συνωμοσίας.

Το αίμα κυλάει...

λά τοις μετρητοίς. Αρα, οικονομικές διαφορές αποκλείονται. Ή ασφαλίτες, λοιπόν, ή κεφαλοκυνηγοί των εταιριών δίσκων, που θα ήταν ευκολότερο να τους βρουν οι ασφαλίτες, θα τους είχαν βρει, για να αποσείσουν από πάνω τους την ευθύνη. Λίγοι είναι οι άνθρωποι με τους οποίους θα μπορούσε να είχε διαφορές ο Τόνι. Ας σημειωθεί ακόμη, ότι το κύλωμα που τροφοδοτεί τους συμπαθέστατους μικροπωλητές με CD και DVD δεν πουλάει με πίστωση αλ-

λά τοις μετρητοίς. Αρα, οικονομικές διαφορές αποκλείονται. Ή ασφαλίτες, λοιπόν, ή κεφαλοκυνηγοί των εταιριών δίσκων, που θα ήταν ευκολότερο να τους βρουν οι ασφαλίτες, θα τους είχαν βρει, για να αποσείσουν από πάνω τους την ευθύνη. Λίγοι είναι οι άνθρωποι με τους οποίους θα μπορούσε να είχε διαφορές ο Τόνι. Ας σημειωθεί ακόμη, ότι το κύλωμα που τροφοδοτεί τους συμπαθέστατους μικροπωλητές με CD και DVD δεν πουλάει με πίστωση αλ-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-Εκάπης-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - Αιγαλεο

